Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

της 16ης Δεκεμβρίου 2020*

«Ανταγωνισμός – Συγκεντρώσεις – Αγορά των αερομεταφορών – Απόφαση που κηρύσσει τη συγκέντρωση συμβατή προς την εσωτερική αγορά και τη συμφωνία ΕΟΧ – Δεσμεύσεις – Απόφαση με την οποία αναγνωρίζονται κεκτημένα δικαιώματα – Πλάνη περί το δίκαιο – Έννοια της προσήκουσας χρήσης»

Στην υπόθεση T-430/18,

American Airlines, Inc., με έδρα το Fort Worth, Τέξας (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους J.-P. Poitras, J. Ruiz Calzado και J. Wileur, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον T. Franchoo, τον H. Leupold και την L. Wildpanner

καθής,

υποστηριζόμενης από την

Delta Air Lines, Inc., με έδρα το Wilmington, Delaware (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από την M. Δημητρίου, QC, την C. Angeli και τον I. Giles, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης C(2018) 2788 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Απριλίου 2018, για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων στην Delta Air Lines (υπόθεση M.6607 – US Airways/American Airlines),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, M. Jaeger (εισηγητή), N. Półtorak, O. Porchia και M. Stancu, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

Απόφαση έγκρισης της συγχώνευσης και δεσμεύσεις

1 Στις 18 Ιουνίου 2013 η US Airways Group, Inc. (στο εξής: US Airways) και η AMR Corporation (στο εξής από κοινού: μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη), η δεύτερη εκ των οποίων αποτελεί τη μητρική εταιρία της προσφεύγουσας, American Airlines, κοινοποίησαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την πρόθεσή τους να προβούν σε συγχώνευση.

2 Η Επιτροπή έκρινε ότι η πράξη αυτή δημιουργούσε σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά της με την εσωτερική αγορά όσον αφορά ένα δρομολόγιο μεγάλης απόστασης, δηλαδή το δρομολόγιο Λονδίνο–Φιλαδέλφεια, με συνδεόμενα αεροδρόμια το London Heathrow (Ηνωμένο Βασίλειο) και το Philadelphia International Airport (Ηνωμένες Πολιτείες).

3 Σε απάντηση στις σοβαρές αμφιβολίες που διατυπώθηκαν από την Επιτροπή σχετικά με την πράξη, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη πρότειναν να αναλάβουν δεσμεύσεις.

4 Συναφώς, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη υπέβαλαν στις 10 Ιουλίου 2013 μια πρώτη πρόταση δεσμεύσεων (στο εξής: πρόταση δεσμεύσεων της 10ης Ιουλίου 2013).

5 Ο εκπρόσωπος των μετεχόντων στη συγχώνευση μερών ανέφερε, στο ηλεκτρονικό μήνυμα που συνόδευε την πρόταση δεσμεύσεων, ότι η τελευταία στηριζόταν σε πρόσφατες δεσμεύσεις, συμπεριλαμβανομένων των δεσμεύσεων στην υπόθεση COMP/M.6447 – IAG/bmi (στο εξής: υπόθεση IAG/bmi), επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση C(2012) 2320 της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2012 (ΕΕ 2012, C 161, σ. 2), και των δεσμεύσεων στην υπόθεση COMP/AT.39595 – A++ (στο εξής: υπόθεση A++), επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση C(2013) 2836 της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 2013 (ΕΕ 2013, C 201, σ. 8).

6 Η ρήτρα 1.2.6 των δεσμεύσεων στην υπόθεση A++ όριζε τα εξής:

«Οι χρονοθυρίδες που αποκτώνται από πιθανό εισερχόμενο στην αγορά κατόπιν της διαδικασίας απελευθέρωσης των χρονοθυρίδων χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την παροχή της υπηρεσίας που προτείνεται στην προσφορά σύμφωνα με τη ρήτρα 1.3.9, για την οποία ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά ζήτησε τις χρονοθυρίδες και δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άλλο δρομολόγιο.»

7 Η ρήτρα 1.11 της πρότασης δεσμεύσεων της 10ης Ιουλίου 2013 όριζε τα εξής:

«Οι χρονοθυρίδες που αποκτώνται από πιθανό εισερχόμενο στην αγορά στο πλαίσιο της διαδικασίας απελευθέρωσης των χρονοθυρίδων χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την παροχή της ανταγωνιστικής αεροπορικής υπηρεσίας που προτείνεται στην προσφορά σύμφωνα με τη ρήτρα 1.24 για την οποία ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά ζήτησε τις χρονοθυρίδες και δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άλλο δρομολόγιο.»

8 Στις 12 Ιουλίου 2013 η Επιτροπή απέρριψε την πρόταση δεσμεύσεων της 10ης Ιουλίου 2013, τονίζοντας ιδίως το γεγονός ότι τα κεκτημένα δικαιώματα έπρεπε να συμπεριληφθούν στις εν λόγω δεσμεύσεις.

9 Στις 14 Ιουλίου 2013 τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη υπέβαλαν πρόταση τροποποιημένων δεσμεύσεων, χωρίς ωστόσο να συμπεριλάβουν σε αυτήν τα κεκτημένα δικαιώματα καθόσον θεώρησαν ότι τούτο δεν ήταν προσήκον στην προκειμένη περίπτωση (στο εξής: πρόταση δεσμεύσεων της 14ης Ιουλίου 2013).

10 Η ρήτρα 1.11 της πρότασης δεσμεύσεων της 14ης Ιουλίου 2013 όριζε τα εξής:

«Οι χρονοθυρίδες που αποκτώνται από πιθανό εισερχόμενο στην αγορά στο πλαίσιο της διαδικασίας απελευθέρωσης των χρονοθυρίδων χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την παροχή της ανταγωνιστικής αεροπορικής υπηρεσίας σύμφωνα με τη ρήτρα 1.23 και δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άλλο δρομολόγιο εκτός από το δρομολόγιο LHR-PHL.»

11 Η πρόταση δεσμεύσεων της 14ης Ιουλίου 2013 συνοδευόταν από μια έκδοση που περιελάμβανε παρακολούθηση αλλαγών (track changes), η οποία απεικόνιζε τις αλλαγές που επήλθαν στην πρόταση δεσμεύσεων της 10ης Ιουλίου 2013.

12 Στις 15 Ιουλίου 2013 η Επιτροπή απέρριψε εκ νέου τις δεσμεύσεις που πρότειναν τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη και απαίτησε να συμπεριληφθούν σε αυτές κεκτημένα δικαιώματα «του τύπου εκείνων» που προτάθηκαν στην υπόθεση IAG/bmi. Η Επιτροπή θεώρησε ότι ήταν απαραίτητο να συμπεριληφθούν τα κεκτημένα δικαιώματα προκειμένου να εξαλειφθεί κάθε σοβαρή αμφιβολία που προκλήθηκε από την πράξη της συγκέντρωσης.

13 Το σχετικό μέρος των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi όριζε τα εξής:

«1.3 Κεκτημένα δικαιώματα επί των χρονοθυρίδων

1.3.1 Κατά κανόνα, οι χρονοθυρίδες που αποκτώνται από πιθανό εισερχόμενο στην αγορά στον όμιλο IAG κατόπιν της διαδικασίας απελευθέρωσης των χρονοθυρίδων χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την παροχή ανταγωνιστικής αεροπορικής υπηρεσίας για το οικείο ζεύγος πόλεων για το οποίο ο πιθανός εισερχόμενος υπέβαλε αίτηση στον IAG στο πλαίσιο της διαδικασίας απελευθέρωσης των χρονοθυρίδων. Οι χρονοθυρίδες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άλλο ζεύγος πόλεων μόνο στην περίπτωση που ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά εκτέλεσε τα δρομολόγια μεταξύ του οικείου ζεύγους πόλεων, για το οποίο μεταβιβάστηκαν οι χρονοθυρίδες αυτές, για ορισμένες πλήρεις και συνεχόμενες περιόδους IATA («**περίοδος χρήσης**»).

1.3.2 Ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά θεωρείται ότι απέκτησε κεκτημένα δικαιώματα επί των χρονοθυρίδων σε περίπτωση που πραγματοποίησε προσήκουσα χρήση των χρονοθυρίδων για το οικείο ζεύγος πόλεων κατά την περίοδο χρήσης. Συναφώς, κατά τη λήξη της περιόδου χρήσης, ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τις χρονοθυρίδες που απέκτησε βάσει των παρουσών δεσμεύσεων αποκλειστικά για την παροχή υπηρεσιών σε κάθε ζεύγος ευρωπαϊκών πόλεων με μικρή απόσταση μεταξύ τους ή στα καθορισμένα ζεύγη πόλεων με μεγάλη απόσταση («**κεκτημένα δικαιώματα**»).

1.3.3 Τα κεκτημένα δικαιώματα υπόκεινται στην έγκριση της Επιτροπής, κατόπιν γνωμοδότησης του ανεξάρτητου εντολοδόχου […]».

14 Η ρήτρα 1.3.5 των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi, σχετικά με την κατάχρηση, περιλαμβανόταν στο ίδιο σημείο, το οποίο έφερε τον τίτλο «Κεκτημένα δικαιώματα επί των χρονοθυρίδων».

15 Δεδομένου ότι η ταχθείσα προθεσμία για την επίσημη υποβολή των δεσμεύσεων έληγε στις 17 Ιουλίου 2013, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη υπέβαλαν στις 16 Ιουλίου 2013 τις αναθεωρημένες δεσμεύσεις που περιελάμβαναν μεταξύ άλλων τα κεκτημένα δικαιώματα (στο εξής: πρόταση δεσμεύσεων της 16ης Ιουλίου 2013). Το έγγραφο που υποβλήθηκε στην Επιτροπή περιελάμβανε επίσης μια συγκριτική έκδοση, η οποία απεικόνιζε τις αλλαγές που επήλθαν στην πρόταση δεσμεύσεων της 14ης Ιουλίου 2013.

16 Όσον αφορά την προσθήκη των κεκτημένων δικαιωμάτων στις προτεινόμενες δεσμεύσεις, το ηλεκτρονικό μήνυμα που συνόδευε την πρόταση δεσμεύσεων της 16ης Ιουλίου 2013 περιορίστηκε στο να επισημάνει ότι τα κεκτημένα δικαιώματα είχαν συμπεριληφθεί «σύμφωνα με το αίτημα» της Επιτροπής.

17 Οι ρήτρες 1.9 έως 1.11 της πρότασης δεσμεύσεων της 16ης Ιουλίου 2013 προστέθηκαν για πρώτη φορά στην εν λόγω πρόταση. Οι ρήτρες αυτές είχαν ως εξής:

«1.9. Κατά κανόνα, οι χρονοθυρίδες που αποκτά ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά κατόπιν της διαδικασίας απελευθέρωσης των χρονοθυρίδων χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την παροχή ανταγωνιστικής αεροπορικής υπηρεσίας στο ζεύγος αεροδρομίων. Οι χρονοθυρίδες μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε άλλο ζεύγος πόλεων μόνο στην περίπτωση που ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά παρείχε υπηρεσίες χωρίς ενδιάμεση στάση στο ζεύγος αεροδρομίων σύμφωνα με την προσφορά που υποβλήθηκε δυνάμει της ρήτρας 1.24 για ορισμένες πλήρεις και συνεχόμενες περιόδους ΙΑΤΑ («**περίοδος χρήσης**»).

1.10 Ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά θεωρείται ότι απέκτησε κεκτημένα δικαιώματα επί των χρονοθυρίδων σε περίπτωση που προέβη σε προσήκουσα χρήση των χρονοθυρίδων στο ζεύγος αεροδρομίων κατά την περίοδο χρήσης. Συναφώς, μετά το πέρας της περιόδου χρήσης, ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τις χρονοθυρίδες που αποκτήθηκαν βάσει των παρουσών δεσμεύσεων για οποιοδήποτε ζεύγος πόλεων («**κεκτημένα δικαιώματα**»).

1.11 Τα κεκτημένα δικαιώματα υπόκεινται σε έγκριση από την Επιτροπή κατόπιν γνωμοδότησης του ανεξάρτητου εντολοδόχου στο τέλος της περιόδου χρήσης […]».

18 Στις 18 Ιουλίου 2013 τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη υπέβαλαν στην Επιτροπή το έντυπο RM σχετικά με την πρόταση δεσμεύσεων της 16ης Ιουλίου 2013 (στο εξής: έντυπο RM της 18ης Ιουλίου 2013).

19 Σε ένα έντυπο RM, το περιεχόμενο του οποίου προσδιορίζεται στο παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) 802/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, L 133, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ 2004, L 172, σ. 9, στο εξής: εκτελεστικός κανονισμός), οι επιχειρήσεις πρέπει να αναφέρουν τις πληροφορίες και τα έγγραφα που υποβάλλουν όταν προσφέρονται να αναλάβουν δεσμεύσεις βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1, στο εξής: κανονισμός περί συγκεντρώσεων).

20 Κατόπιν διαβούλευσης με τους παράγοντες της αγοράς, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη προέβησαν σε περαιτέρω συζητήσεις με την Επιτροπή σχετικά με την πρόταση δεσμεύσεων της 16ης Ιουλίου 2013 και τροποποίησαν ορισμένα σημεία της τελευταίας.

21 Συνακόλουθα, στις 25 Ιουλίου 2013 τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη υπέβαλαν στην Επιτροπή τις τελικές δεσμεύσεις τους (στο εξής: τελικές δεσμεύσεις) και στις 30 Ιουλίου 2013 της διαβίβασαν το έντυπο RM σχετικά με τις δεσμεύσεις αυτές (στο εξής: έντυπο RM της 30ής Ιουλίου 2013).

22 Όσον αφορά το περιεχόμενο των ρητρών 1.9 έως 1.11 των τελικών δεσμεύσεων, παρέμεινε το ίδιο με εκείνο που προβλεπόταν στην πρόταση δεσμεύσεων της 16ης Ιουλίου 2013, όπως παρατίθεται στη σκέψη 17 ανωτέρω.

23 Όσον αφορά το έντυπο RM της 30ής Ιουλίου 2013, σε αυτό ορίζονται, μεταξύ άλλων, στο τμήμα 1, σημείο 1.1, στοιχείο i), τα εξής:

«Οι δεσμεύσεις για τις χρονοθυρίδες στηρίζονται κατ' ουσίαν στην πρακτική που εφάρμοσε η Επιτροπή στις πλέον πρόσφατες υποθέσεις σχετικά με τη συγχώνευση αεροπορικών εταιριών, όπως είναι η [υπόθεση] IAG/bmi. Ειδικότερα, προκειμένου να καταστεί το διορθωτικό μέτρο πιο ελκυστικό, οι προτεινόμενες δεσμεύσεις περιλαμβάνουν διατάξεις σχετικά με τα κεκτημένα δικαιώματα επί των χρονοθυρίδων που απελευθερώνονται [από τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη] μόλις ο νεοεισερχόμενος παράσχει υπηρεσίες χωρίς ενδιάμεση στάση στο ζεύγος αεροδρομίων για έξι συνεχόμενες περιόδους.»

24 Στο τμήμα 3, με τίτλο «Απόκλιση από τα κείμενα των προτύπων», του εντύπου RM της 30ής Ιουλίου 2013, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη έπρεπε να επισημάνουν τυχόν αποκλίσεις των αναλαμβανόμενων δεσμεύσεων από τα αντίστοιχα κείμενα των πρότυπων δεσμεύσεων που δημοσίευσαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής, όπως έχουν αναθεωρηθεί κατά καιρούς, και να εξηγήσουν τους λόγους για τις αποκλίσεις αυτές.

25 Εν προκειμένω, στο τμήμα 3 του εντύπου RM της 30ής Ιουλίου 2013, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη ανέφεραν τα εξής:

«Οι δεσμεύσεις που προτείνονται από τα [μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη] αποκλίνουν από τα πρότυπα των δεσμεύσεων που δημοσιεύτηκαν από τις υπηρεσίες της Επιτροπής στο μέτρο που είναι απαραίτητο για να συνάδουν με τις ειδικές απαιτήσεις ενός διορθωτικού μέτρου διαρθρωτικού χαρακτήρα στο συγκεκριμένο πλαίσιο των αεροπορικών μεταφορών.

Όπως επισημάνθηκε στις προηγούμενες συζητήσεις, οι προτεινόμενες δεσμεύσεις στηρίζονται σε δεσμεύσεις που έγιναν δεκτές από την Επιτροπή σε άλλες υποθέσεις που αφορούσαν συγκεντρώσεις μεταξύ αεροπορικών εταιριών. Ειδικότερα, στηρίζονται κυρίως στις δεσμεύσεις που προτάθηκαν στην [υπόθεση] IAG/bmi.

Προς διευκόλυνση της αξιολόγησης των προτεινόμενων δεσμεύσεων, τα [μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη] προσδιορίζουν κατωτέρω τα σημεία στα οποία οι προτεινόμενες δεσμεύσεις αποκλίνουν από τις δεσμεύσεις που έγιναν δεκτές στην [υπόθεση] IAG/bmi. Τα σημεία αυτά δεν περιλαμβάνουν τις γλωσσικές παραλλαγές ήσσονος σημασίας ή τις διευκρινίσεις που επιβάλλονται από τις ειδικότερες περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, ιδίως στο τμήμα που αφορά τους ορισμούς.»

26 Όσον αφορά τις διατάξεις σχετικά με τα κεκτημένα δικαιώματα, στο έντυπο RM της 30ής Ιουλίου 2013 δεν προσδιορίστηκε καμία απόκλιση σε σχέση με τις δεσμεύσεις που έγιναν δεκτές στην υπόθεση IAG/bmi.

27 Τα σημεία του εντύπου RM της 30ής Ιουλίου 2013 που παρατίθενται στη σκέψη 25 ανωτέρω αντιστοιχούν, εξάλλου, στο έντυπο RM της 18ης Ιουλίου 2013, με τη μοναδική διαφορά ότι στο τμήμα 1, σημείο 1.1, στοιχείο i), του εντύπου RM της 18ης Ιουλίου 2013 γινόταν αναφορά σε «οκτώ» συνεχόμενες περιόδους αντί για «έξι».

28 Με την απόφαση C(2013) 5232 τελικό, της 5ης Αυγούστου 2013 (υπόθεση COMP/M.6607 – US Airways/American Airlines) (ΕΕ 2013, C 279, σ. 6), η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή κήρυξε την πράξη συγχώνευσης συμβατή με την εσωτερική αγορά, υπό την επιφύλαξη της τήρησης ορισμένων όρων και υποχρεώσεων (στο εξής: απόφαση έγκρισης).

29 Στην παράγραφο 160 της απόφασης έγκρισης, το περιεχόμενο των τελικών δεσμεύσεων σχετικά με τα κεκτημένα δικαιώματα παρατέθηκε περιληπτικά ως εξής:

«Κατά κανόνα, οι χρονοθυρίδες που αποκτώνται από πιθανό εισερχόμενο στην αγορά δυνάμει των τελικών δεσμεύσεων πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την παροχή μιας τακτικής υπηρεσίας αεροπορικής μεταφοράς επιβατών χωρίς ενδιάμεση στάση στο ζεύγος αεροδρομίων London Heathrow–Philadelphia και μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε άλλο ζεύγος πόλεων μόνο στην περίπτωση που ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά παρείχε την υπηρεσία αυτή κατά την περίοδο χρήσης (έξι συνεχόμενες περιόδους IATA). Μετά το πέρας της περιόδου χρήσης, ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά θα έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τις χρονοθυρίδες σε οποιοδήποτε ζεύγος πόλεων ("κεκτημένα δικαιώματα"). Εντούτοις, η αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων υπόκειται στην έγκριση της Επιτροπής, κατόπιν γνωμοδότησης του ανεξάρτητου εντολοδόχου.»

30 Στις παραγράφους 176, 178 έως 181, 186 και 197 έως 199 της απόφασης έγκρισης, στο πλαίσιο της ανάλυσης των δεσμεύσεων στην οποία προέβη, η Επιτροπή διαπίστωσε τα ακόλουθα:

«(176) Κατά τη νομολογία των δικαιοδοτικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι δεσμεύσεις πρέπει να μπορούν να εξαλείψουν τα προβλήματα ανταγωνισμού που εντοπίζονται και να διασφαλίσουν την ανταγωνιστική δομή της αγοράς. Ειδικότερα, αντίθετα προς τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται κατά τη διαδικασία της φάσης ΙΙ, οι δεσμεύσεις που προτείνονται κατά τη φάση Ι δεν έχουν ως στόχο να αποτρέψουν τη δημιουργία ενός σημαντικού εμποδίου για τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό αλλά κυρίως να εξαλείψουν πλήρως όλες τις σοβαρές αμφιβολίες ως προς το σημείο αυτό. Η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για να αξιολογήσει αν τα εν λόγω διορθωτικά μέτρα αποτελούν άμεση και επαρκή απάντηση ικανή να εξαλείψει τις αμφιβολίες αυτές.

(178) Κατά την εκτίμηση της Επιτροπής, οι τελικές δεσμεύσεις εξαλείφουν κάθε σοβαρή αμφιβολία που ανέκυψε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Συνεπώς, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι τελικές δεσμεύσεις που ανελήφθησαν από τα μέρη αρκούν για την εξάλειψη των σοβαρών αμφιβολιών σχετικά με τη συμβατότητα της πράξης με την εσωτερική αγορά.

(179) Στις υποθέσεις που αφορούν τις αεροπορικές εταιρίες, οι δεσμεύσεις απελευθέρωσης χρονοθυρίδων γίνονται δεκτές από την Επιτροπή στις περιπτώσεις που καθίσταται αρκούντως σαφές ότι θα επιτευχθεί η πραγματική είσοδος στην αγορά νέων ανταγωνιστών, γεγονός που θα εξαλείψει κάθε σημαντικό εμπόδιο για τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό […]

(180) Η δέσμευση σχετικά με τις χρονοθυρίδες στηρίζεται στο γεγονός ότι η διαθεσιμότητα των χρονοθυρίδων στο αεροδρόμιο London Heathrow είναι το κύριο εμπόδιο στην είσοδο στην αγορά όσον αφορά το δρομολόγιο για το οποίο ανέκυψαν σοβαρές αμφιβολίες. Σχεδιάστηκε συνεπώς προκειμένου να εξαλειφθεί (ή τουλάχιστον να περιοριστεί σημαντικά) το εμπόδιο αυτό και να καταστεί δυνατή η επαρκής, έγκαιρη και πιθανή είσοδος στην αγορά όσον αφορά το δρομολόγιο London Heathrow–Φιλαδέλφεια.

(181) Είναι επίσης σημαντικό να σημειωθεί ότι οι χρονοθυρίδες του London Heathrow έχουν αυτές καθεαυτές ιδιαίτερα μεγάλη αξία, πράγμα που καθιστά τη δέσμευση σχετικά με τις χρονοθυρίδες πολύ ελκυστική για τους επιθυμούντες να εισέλθουν στην αγορά. Στο πακέτο των δεσμεύσεων, η εγγενής ελκυστικότητα των χρονοθυρίδων ενισχύεται από την προοπτική απόκτησης κεκτημένων δικαιωμάτων μετά από έξι περιόδους IATA.

(186) Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω και των άλλων διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων, ιδίως του συμφέροντος και των ενδείξεων σχετικά με μια πιθανή και έγκαιρη είσοδο στην αγορά που προέκυψαν από τη διαβούλευση με τους παράγοντες της αγοράς, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η δέσμευση σχετικά με τις χρονοθυρίδες αποτελεί βασικό στοιχείο της πιθανής και έγκαιρης εισόδου στην αγορά όσον αφορά το δρομολόγιο Λονδίνο–Φιλαδέλφεια. Η έκταση της εισόδου στην αγορά του συγκεκριμένου δρομολογίου θα αρκεί για την εξάλειψη των σοβαρών αμφιβολιών που ανέκυψαν στην εν λόγω αγορά (σε όλες τις πιθανές κατηγορίες επιβατών).

(197) Δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, η Επιτροπή μπορεί να συνοδεύει την απόφασή της με όρους και υποχρεώσεις για να διασφαλίσει ότι οι οικείες επιχειρήσεις τηρούν τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν έναντι της Επιτροπής προκειμένου να καταστεί η συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά.

(198) […] Σε περίπτωση που δεν πληρούται κάποιος όρος, η απόφαση [έγκρισης] παύει να ισχύει. Σε περίπτωση που οι οικείες επιχειρήσεις παραβιάζουν κάποια υποχρέωση, η Επιτροπή μπορεί να ανακαλέσει την απόφαση έγκρισης σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 6, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων […]

(199) […], η απόφαση στην παρούσα υπόθεση εξαρτάται από την πλήρη τήρηση των απαιτήσεων που προβλέπονται στα τμήματα 1, 2, 3 και 4 των τελικών δεσμεύσεων (προϋποθέσεις) ενώ τα λοιπά τμήματα των τελικών δεσμεύσεων συνιστούν υποχρεώσεις των μερών.»

31 Στην παράγραφο 200 της απόφασης έγκρισης, διευκρινίζεται ότι οι τελικές δεσμεύσεις προσαρτώνται στην απόφαση αυτή και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της τελευταίας.

32 Τέλος, στην παράγραφο 201 της απόφασης έγκρισης η Επιτροπή κατέληξε ότι αποφάσισε να κηρύξει την κοινοποιηθείσα συναλλαγή, όπως τροποποιήθηκε με τις τελικές δεσμεύσεις, συμβατή με την εσωτερική αγορά «υπό την επιφύλαξη της πλήρους τήρησης των όρων και των υποχρεώσεων που προβλέπονται στις τελικές δεσμεύσεις που προσαρτώνται στην παρούσα απόφαση».

Τελικές δεσμεύσεις

33 Στο πρώτο εδάφιο των τελικών δεσμεύσεων που προσαρτώνται στην απόφαση έγκρισης, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη υπενθυμίζουν ότι ανέλαβαν τις τελικές δεσμεύσεις προκειμένου να μπορέσει η Επιτροπή να κηρύξει τη συγχώνευση συμβατή με την εσωτερική αγορά.

34 Το τρίτο εδάφιο των τελικών δεσμεύσεων ορίζει τα ακόλουθα:

«Το παρόν κείμενο πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα της απόφασης [έγκρισης], δεδομένου ότι οι δεσμεύσεις αποτελούν όρους και υποχρεώσεις που προσαρτώνται σε αυτήν, εντός του γενικού πλαισίου του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως υπό το πρίσμα του κανονισμού περί συγκεντρώσεων και σε συνάρτηση με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα που είναι αποδεκτά βάσει του κανονισμού [περί συγκεντρώσεων] και του [εκτελεστικού] κανονισμού.»

35 Στις τελικές δεσμεύσεις ορίζονται κατ' αρχάς κάποιοι όροι ως εξής:

– ο όρος «κεκτημένα δικαιώματα» ορίζεται με παραπομπή στη ρήτρα 1.10·

– ο όρος «κατάχρηση» ορίζεται με παραπομπή στη ρήτρα 1.13·

– ο όρος «περίοδος χρήσης» ορίζεται με παραπομπή στη ρήτρα 1.9, με τη διευκρίνιση ότι η περίοδος αυτή πρέπει να αποτελείται από έξι συνεχόμενες περιόδους, όπως ορίζονται από τη Διεθνή Ένωση Αεροπορικών Μεταφορών (IATA) (στο εξής: περίοδοι IATA).

36 Αντιθέτως, ο όρος «προσήκουσα χρήση» δεν ορίζεται στις τελικές δεσμεύσεις.

37 Ακολούθως, η ρήτρα 1.6 των τελικών δεσμεύσεων έχει ως εξής:

«Υπό την επιφύλαξη των παρουσών δεσμεύσεων, τα μέρη δεν υποχρεούνται να τηρήσουν οποιαδήποτε συμφωνία για τη διάθεση των χρονοθυρίδων στον πιθανό εισερχόμενο στην αγορά αν:

[…]

β) διαπιστώνεται ότι ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά προβαίνει σε κατάχρηση (σύμφωνα με τη ρήτρα 1.13 κατωτέρω).»

38 Οι ρήτρες 1.9 έως 1.11 των τελικών δεσμεύσεων ορίζουν τα εξής:

«1.9 Κατά κανόνα, οι χρονοθυρίδες που αποκτά ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά κατόπιν της διαδικασίας απελευθέρωσης των χρονοθυρίδων χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την παροχή ανταγωνιστικής αεροπορικής υπηρεσίας στο ζεύγος αεροδρομίων. Οι χρονοθυρίδες μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε άλλο ζεύγος πόλεων μόνο στην περίπτωση που ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά παρείχε υπηρεσίες χωρίς ενδιάμεση στάση στο ζεύγος αεροδρομίων σύμφωνα με την προσφορά που υποβλήθηκε δυνάμει της ρήτρας 1.24 για ορισμένες πλήρεις και συνεχόμενες περιόδους IATA («**περίοδος χρήσης**»).

1.10 Ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά θεωρείται ότι απέκτησε κεκτημένα δικαιώματα επί των χρονοθυρίδων σε περίπτωση που προέβη σε προσήκουσα χρήση των χρονοθυρίδων στο ζεύγος αεροδρομίων κατά την περίοδο χρήσης. Συναφώς, μετά το πέρας της περιόδου χρήσης, ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τις χρονοθυρίδες που αποκτήθηκαν βάσει των παρουσών δεσμεύσεων για οποιοδήποτε ζεύγος πόλεων («**κεκτημένα δικαιώματα**»).

1.11 Τα κεκτημένα δικαιώματα υπόκεινται σε έγκριση από την Επιτροπή κατόπιν γνωμοδότησης του ανεξάρτητου εντολοδόχου στο τέλος της περιόδου χρήσης […]».

39 Η ρήτρα 1.13 των τελικών δεσμεύσεων ορίζει τα εξής:

«Κατά την περίοδο χρήσης, θεωρείται ότι υφίσταται κατάχρηση όταν ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά που απέκτησε τις χρονοθυρίδες που απελευθερώθηκαν από τα μέρη αποφασίζει:

[…]

β) να εκτελέσει μικρότερο αριθμό πτήσεων από τον αριθμό που ανέλαβε να εκτελέσει στην προσφορά σύμφωνα με τη ρήτρα 1.24 ή να σταματήσει την εκτέλεση πτήσεων στο ζεύγος αεροδρομίων, εκτός αν η απόφαση αυτή συνάδει με την αρχή της "απώλειας των χρονοθυρίδων σε περίπτωση μη χρήσης τους", η οποία προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού [(ΕΟΚ) 95/93 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 1993, σχετικά με τους κοινούς κανόνες κατανομής του διαθέσιμου χρόνου χρήσης (slots) στους κοινοτικούς αερολιμένες (ΕΕ 1993, L 14, σ. 1)] (ή οποιαδήποτε αναστολή της τελευταίας)·

[…]».

40 Η ρήτρα 1.14 των τελικών δεσμεύσεων ορίζει τα εξής:

«Σε περίπτωση που τα μέρη ή ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά που απέκτησε τις χρονοθυρίδες στο πλαίσιο της διαδικασίας απελευθέρωσης των χρονοθυρίδων λάβουν γνώση του γεγονότος ότι ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά προβαίνει σε κατάχρηση ή εύλογα προβλέπουν ότι θα προβεί σε κατάχρηση, πρέπει αμέσως να ενημερώσουν συναφώς την άλλη πλευρά και τον ανεξάρτητο εντολοδόχο. Ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά πρέπει εντός 30 ημερών από την κοινοποίηση να θέσει τέλος στην πραγματική ή πιθανή κατάχρηση. Αν δεν παύσει η κατάχρηση, τα μέρη μπορούν να καταγγείλουν τη συμφωνία απελευθέρωσης των χρονοθυρίδων και οι χρονοθυρίδες επιστρέφονται στα μέρη, εξυπακουομένου ότι, υπό την επιφύλαξη εφαρμογής της παρούσας ρήτρας, τα μέρη εξακολουθούν να δεσμεύονται ότι θα διαθέσουν τις χρονοθυρίδες σε άλλον πιθανό εισερχόμενο στην αγορά δυνάμει της ρήτρας 1.1. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στη ρήτρα 1.13, στοιχεία α′ και β′, τα μέρη προσπαθούν να ανακατανείμουν τις χρονοθυρίδες για να διατηρήσουν το ιστορικό προηγούμενο προτεραιότητας. Αν παρά τις προσπάθειές τους, τα μέρη δεν μπορούν να διατηρήσουν το ιστορικό προηγούμενο προτεραιότητας για τις χρονοθυρίδες αυτές ή σε περίπτωση κατάχρησης όπως αυτή ορίζεται στη ρήτρα 1.13, στοιχεία γ′, δ′ και ε′, ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά καταβάλλει στα μέρη εύλογη αποζημίωση όπως προβλέπεται στη συμφωνία απελευθέρωσης των χρονοθυρίδων κατ' εφαρμογή της ρήτρας 1.15 […]».

41 Η ρήτρα 1.24 των τελικών δεσμεύσεων ορίζει τα εξής:

«1.24 Πριν από τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή των αιτημάτων κατανομής χρονοθυρίδων, κάθε υποψήφιος πρέπει επίσης να υποβάλει στον ανεξάρτητο εντολοδόχο την επίσημη προσφορά του για την κατανομή χρονοθυρίδων. Η επίσημη προσφορά πρέπει να αναφέρει κατ' ελάχιστο:

α) τους βασικούς όρους [δηλαδή το ωριαίο πρόγραμμα των χρονοθυρίδων, τον αριθμό των πτήσεων και τον αριθμό των περιόδων ΙΑΤΑ (ετήσιες ή εποχικές υπηρεσίες)].

β) ένα λεπτομερές επιχειρηματικό σχέδιο. Το σχέδιο αυτό περιέχει μια γενική παρουσίαση της εταιρίας στην οποία περιλαμβάνονται η ιστορία της εταιρίας, η νομική μορφή της, ο κατάλογος και η περιγραφή των μετόχων της και οι δύο τελευταίες εγκεκριμένες ετήσιες οικονομικές εκθέσεις της. Το λεπτομερές επιχειρηματικό σχέδιο παρέχει πληροφορίες για τους σχεδιασμούς της επιχείρησης όσον αφορά την πρόσβαση στο κεφάλαιο, την ανάπτυξη του δικτύου της, τον στόλο της κ.λπ. και πλήρη ενημέρωση για τα σχέδια της επιχείρησης σχετικά με το ζεύγος αεροδρομίων. Το σχέδιο πρέπει να διευκρινίζει λεπτομερώς τις σχεδιαζόμενες ενέργειες στο ζεύγος αεροδρομίων για τουλάχιστον δύο (2) συνεχόμενες περιόδους ΙΑΤΑ (μέγεθος αεροσκαφών, διαμόρφωση καμπίνας, συνολική δυναμικότητα και δυναμικότητα ανά κατηγορία θέσεων, αριθμός πτήσεων, οικονομική διάρθρωση, προσφορά υπηρεσιών, πρόγραμμα πτήσεων) και τα αναμενόμενα οικονομικά αποτελέσματα (προβλεπόμενη κυκλοφορία, έσοδα, κέρδη, μέση χρέωση ανά κατηγορία θέσεων) […]».

42 Η ρήτρα 1.26 των τελικών δεσμεύσεων ορίζει τα εξής:

«Αφού λάβει την επίσημη προσφορά/τις επίσημες προσφορές, η Επιτροπή (κατόπιν γνωμοδότησης του ανεξάρτητου εντολοδόχου) πρέπει:

(α) να αξιολογήσει αν κάθε υποψήφιος συνιστά βιώσιμο πραγματικό ή πιθανό ανταγωνιστή που έχει τη δυνατότητα, τους πόρους και την πρόθεση να εκμεταλλευτεί την παροχή υπηρεσιών στο ζεύγος αεροδρομίων μακροπρόθεσμα, αποτελώντας βιώσιμη και δυναμική ανταγωνιστική δύναμη·

(β) να αξιολογήσει τις επίσημες προσφορές κάθε υποψηφίου που πληροί τις απαιτήσεις του στοιχείου α′ ανωτέρω και να κατατάξει τους υποψηφίους κατά σειρά προτίμησης.»

43 Η ρήτρα 1.27 των τελικών δεσμεύσεων ορίζει τα εξής:

«1.2 Κατά την αξιολόγηση στην οποία προβαίνει σύμφωνα με τη ρήτρα 1.26, η Επιτροπή δίνει προτεραιότητα στον υποψήφιο που θα ασκήσει συνολικά την πιο αποτελεσματική ανταγωνιστική πίεση στο ζεύγος αεροδρομίων, χωρίς να λάβει υπόψη τη χώρα όπου ο υποψήφιος έχει λάβει άδεια λειτουργίας ή τον τόπο της κύριας εγκατάστασής του. Προς τούτο, η Επιτροπή θα λάβει υπόψη τον δυναμικό χαρακτήρα του επιχειρηματικού σχεδίου του υποψηφίου και θα δώσει ιδίως προτεραιότητα στον υποψήφιο που πληροί ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα κριτήρια:

α) τη μεγαλύτερη δυνατότητα παροχών [βάσει αριθμού προσφερόμενων θέσεων στα δρομολόγια κατά τη διάρκεια δύο (2) συνεχόμενων περιόδων ΙΑΤΑ] ή/και το συνολικό μεγαλύτερο αριθμό δρομολογίων/πτήσεων·

β) εκτέλεση δρομολογίων καθ’ όλη τη διάρκεια του έτους, εποχιακών δρομολογίων μόνον κατά τους θερινούς ή μόνον κατά τους χειμερινούς μήνες της περιόδου ΙΑΤΑ· και

γ) οικονομική διάρθρωση και προσφορές υπηρεσιών δυνάμενες να ασκήσουν την πιο αποτελεσματική ανταγωνιστική πίεση στο ζεύγος αεροδρομίων.

Αν, μετά την εξέταση της Επιτροπής, κριθεί ότι περισσότεροι υποψήφιοι μπορούν να ασκήσουν εξίσου αποτελεσματικές ανταγωνιστικές πιέσεις στο ζεύγος αεροδρομίων, η Επιτροπή κατατάσσει τους υποψηφίους αυτούς σύμφωνα με την κατάταξη στην οποία προέβησαν τα μέρη δυνάμει της ρήτρας 1.25.»

Προσβαλλόμενη απόφαση

44 Στις 9 Οκτωβρίου 2014 η παρεμβαίνουσα, Delta Air Lines, Inc., υπέβαλε μια επίσημη προσφορά για την κατανομή χρονοθυρίδων σύμφωνα με τη ρήτρα 1.24 των τελικών δεσμεύσεων. Σύμφωνα με τον φάκελο υποψηφιότητάς της, είχε την πρόθεση να εκτελεί καθημερινά δρομολόγια στο ζεύγος αεροδρομίων London Heathrow και Philadelphia International Airport για έξι συνεχόμενες περιόδους ΙΑΤΑ από το καλοκαίρι του 2015.

45 Η παρεμβαίνουσα ήταν η μόνη που υπέβαλε προσφορά για την κατανομή χρονοθυρίδων δυνάμει των τελικών δεσμεύσεων.

46 Με απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2014, η Επιτροπή, αφού αξιολόγησε τη βιωσιμότητα της παρεμβαίνουσας και την επίσημη προσφορά της δυνάμει των ρητρών 1.21 και 1.26 των τελικών διατάξεων, έκρινε ότι η παρεμβαίνουσα ήταν, πρώτον, ανεξάρτητη από τα μέρη και δεν συνδεόταν με αυτά και ότι είχε εξαντλήσει το δικό της χαρτοφυλάκιο χρονοθυρίδων στο αεροδρόμιο London Heathrow κατά την έννοια της ρήτρας 1.21 των δεσμεύσεων και, δεύτερον, ότι ήταν βιώσιμος πιθανός ανταγωνιστής των μερών στο ζεύγος αεροδρομίων για το οποίο ζήτησε χρονοθυρίδες βάσει των δεσμεύσεων καθόσον είχε τη δυνατότητα, τους πόρους και την πρόθεση να εκτελεί το δρομολόγιο London Heathrow–Philadelphia International Airport μακροπρόθεσμα, αποτελώντας βιώσιμη ανταγωνιστική δύναμη.

47 Στις 17 Δεκεμβρίου 2014 η προσφεύγουσα και η παρεμβαίνουσα υπέβαλαν στην Επιτροπή τη συμφωνία απελευθέρωσης χρονοθυρίδων την οποία οι δύο εταιρίες έπρεπε να συνάψουν για την εφαρμογή των δεσμεύσεων σχετικά με τις χρονοθυρίδες που ζήτησε η παρεμβαίνουσα στο ζεύγος αεροδρομίων London Heathrow–Philadelphia International Airport. Με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2014, η Επιτροπή ενέκρινε τη συμφωνία απελευθέρωσης χρονοθυρίδων σύμφωνα με την έκθεση του εντολοδόχου της 17ης Δεκεμβρίου 2014.

48 Η απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2014 σχετικά με την απελευθέρωση χρονοθυρίδων προβλέπει ότι η παρεμβαίνουσα υποχρεούται να χρησιμοποιεί τις χρονοθυρίδες της προσφεύγουσας για να παρέχει υπηρεσία πτήσεων χωρίς ενδιάμεση στάση στο δρομολόγιο London Heathrow–Philadelphia International Airport. Προβλέπει επιπλέον ότι θα θεωρηθεί ότι η παρεμβαίνουσα απέκτησε κεκτημένα δικαιώματα εφόσον πραγματοποιηθεί προσήκουσα χρήση των εν λόγω χρονοθυρίδων κατά τη διάρκεια της περιόδου χρήσης, υπό την επιφύλαξη της έγκρισης της Επιτροπής και ότι, αφού η Επιτροπή εγκρίνει τα κεκτημένα δικαιώματα, η παρεμβαίνουσα θα διατηρήσει τις χρονοθυρίδες της προσφεύγουσας και θα έχει το δικαίωμα να τις χρησιμοποιήσει σε οποιοδήποτε ζεύγος πόλεων.

49 Η παρεμβαίνουσα άρχισε να εκτελεί το δρομολόγιο Λονδίνο–Φιλαδέλφεια στην αρχή της θερινής περιόδου προγραμματισμού ΙΑΤΑ του 2015.

50 Στις 28 Σεπτεμβρίου 2015 η προσφεύγουσα απέστειλε επιστολή στον εντολοδόχο προκειμένου να του επισημάνει ότι καθόσον η παρεμβαίνουσα δεν αξιοποίησε κατά τρόπο σύμφωνο με την προσφορά της τις χρονοθυρίδες που έλαβε στο πλαίσιο διορθωτικών μέτρων, δεν προέβη σε «προσήκουσα χρήση» των ως άνω χρονοθυρίδων κατά τη θερινή περίοδο του 2015 και τη χειμερινή περίοδο 2015/2016 και ότι, ως εκ τούτου, οι περίοδοι αυτοί δεν έπρεπε να υπολογιστούν για την απόκτηση κεκτημένων δικαιωμάτων.

51 Κατόπιν έλαβαν χώρα πολλές συζητήσεις, ιδίως μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής, στις οποίες η προσφεύγουσα δήλωνε ότι η παρεμβαίνουσα εξακολουθούσε να μην τηρεί τους όρους της προσφοράς της και συνεπώς δεν μπορούσε να ισχυριστεί ότι απέκτησε κεκτημένα δικαιώματα.

52 Στις 30 Απριλίου 2018 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2018) 2788 τελικό, για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων στην Delta Air Lines (υπόθεση M.6607 US Airways/American Airlines), με την οποία διαπίστωσε ότι η παρεμβαίνουσα είχε προβεί σε προσήκουσα χρήση των χρονοθυρίδων κατά την περίοδο χρήσης και ενέκρινε την απόκτηση κεκτημένων δικαιωμάτων από την τελευταία δυνάμει της ρήτρας 1.10 των τελικών δεσμεύσεων (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

53 Στην προσβαλλόμενη απόφαση αναγράφονταν ως παραλήπτες η US Airways, η AMR Corporation και η παρεμβαίνουσα. Η προσβαλλόμενη απόφαση επιδόθηκε στην AMR Corporation μέσω των δικηγόρων της στις Βρυξέλλες (Βέλγιο).

54 Αφού διαπίστωσε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η παρεμβαίνουσα και η προσφεύγουσα υποστήριζαν αποκλίνουσες ερμηνείες ως προς τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων, η Επιτροπή εξέτασε το γράμμα και τον σκοπό των τελικών δεσμεύσεων καθώς και το πλαίσιο στο οποίο αυτές εντάσσονται.

55 Συναφώς, με την προσβαλλόμενη απόφαση έγινε έλεγχος σε δύο στάδια. Πρώτον, η Επιτροπή καθόρισε τα στοιχεία που την οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι έπρεπε να ερμηνεύσει τον όρο «προσήκουσα χρήση» ως έλλειψη «κατάχρησης». Δεύτερον, η Επιτροπή προέβαλε τα επιχειρήματα τα οποία, κατά την άποψή της, αντιτίθενται σε ερμηνεία σύμφωνα με την οποία ως «προσήκουσα χρήση» θα πρέπει να νοείται η «χρήση σύμφωνα με την προσφορά».

56 Συνεπώς, αφού διαπίστωσε, κατ' αρχάς, ότι ο όρος «προσήκουσα χρήση» δεν ορίζεται στις τελικές δεσμεύσεις, η προσβαλλόμενη απόφαση διευκρίνισε ότι ο όρος αυτός πρέπει να ερμηνευθεί «υπό το πρίσμα του σκοπού των [τελικών] δεσμεύσεων και του πλαισίου στο οποίο αυτές εντάσσονται».

57 Όσον αφορά τον σκοπό των τελικών δεσμεύσεων, η Επιτροπή έκρινε ότι αυτές επιδίωκαν την εξάλειψη των σοβαρών αμφιβολιών σχετικά με τη συμβατότητα της συγχώνευσης με την εσωτερική αγορά και ότι η ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων είχε ως στόχο να αποκαταστήσει τον ανταγωνισμό στο οικείο δρομολόγιο, εγκαθιδρύοντας μια ανταγωνιστική αεροπορική υπηρεσία.

58 Όσον αφορά το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται οι τελικές δεσμεύσεις, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι τα κεκτημένα δικαιώματα επιδιώκουν να παρακινήσουν έναν πιθανό εισερχόμενο στην αγορά να εκμεταλλευτεί το οικείο δρομολόγιο. Ωστόσο, προκειμένου να παρακινηθεί προς τούτο, ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά χρειάζεται σαφή και επαληθεύσιμα κριτήρια που αποκλείουν κάθε αυθαίρετη κρίση.

59 Δεδομένου ότι στην καθομιλουμένη η κατάχρηση μπορεί να εξομοιωθεί με τη μη προσήκουσα χρήση και ότι οι τελικές δεσμεύσεις περιλαμβάνουν τον ορισμό της «κατάχρησης», ενώ δεν περιλαμβάνουν τον ορισμό της «προσήκουσας χρήσης», η Επιτροπή συνήγαγε εξ αυτού το συμπέρασμα ότι, προκειμένου να δοθούν στον πιθανό νεοεισερχόμενο στην αγορά σαφείς και επαληθεύσιμες ενδείξεις, ο όρος «προσήκουσα χρήση» πρέπει να ερμηνευθεί ως έλλειψη «κατάχρησης» κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων.

60 Ακολούθως, η Επιτροπή απέρριψε στην προσβαλλόμενη απόφαση την άποψη ότι ο όρος «προσήκουσα χρήση» έπρεπε να ερμηνευθεί ως «χρήση σύμφωνα με την προσφορά».

61 Συναφώς, κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, πρώτον, η εξομοίωση της «προσήκουσας χρήσης» με «τη χρήση σύμφωνα με την προσφορά» συνεπάγεται μια απαίτηση που είναι σχεδόν αδύνατο να ικανοποιηθεί.

62 Δεύτερον, η άποψη ότι μόνο οι «ακυρώσεις για εξαιρετικούς επιχειρησιακούς λόγους» συνάδουν με τη «χρήση σύμφωνα με την προσφορά» δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Αφενός, ένα τέτοιου είδους κριτήριο είναι πολύ αόριστο ώστε να εξασφαλίζεται ασφάλεια δικαίου για τον πιθανό νεοεισερχόμενο στην αγορά. Αφετέρου, ένα τέτοιου είδους κριτήριο δεν βρίσκει έρεισμα στο κείμενο των τελικών δεσμεύσεων.

63 Τρίτον, η ερμηνεία της «προσήκουσας χρήσης» ως «χρήσης σύμφωνα με την προσφορά» καθιστά τις τελικές δεσμεύσεις πολύ λιγότερο ελκυστικές για τον νεοεισερχόμενο στην αγορά.

64 Τέταρτον, δεδομένου ότι ο de facto κανόνας στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών είναι ένα επίπεδο χρήσης των χρονοθυρίδων σε ποσοστό 80 %, δεν είναι εύλογο να απαιτείται να επιτύχει ο πιθανός νεοεισερχόμενος στην αγορά ποσοστό χρήσης 100 %.

65 Πέμπτον, από το έντυπο RM προκύπτει ότι οι τελικές δεσμεύσεις, καθόσον αφορούν τα κεκτημένα δικαιώματα, ήταν σε μεγάλο βαθμό όμοιες με εκείνες που ανελήφθησαν στην υπόθεση IAG/bmi, εκτός από ορισμένες «διευκρινίσεις και γλωσσικές παραλλαγές ήσσονος σημασίας». Ωστόσο, στις εν λόγω δεσμεύσεις, η «χρήση σύμφωνα με την προσφορά» δεν αποτελούσε προϋπόθεση για την απόκτηση των κεκτημένων δικαιωμάτων. Συνεπώς, ο όρος «σύμφωνα με την προσφορά» στις τελικές δεσμεύσεις αποτελούσε απλή «γλωσσική παραλλαγή ήσσονος σημασίας» σε σχέση με τις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi.

66 Έκτον, θα ήταν αντίθετο προς την οικονομία των επίμαχων διατάξεων το να ερμηνευθεί ο όρος «προσήκουσα χρήση» της ρήτρας 1.10 των τελικών δεσμεύσεων υπό το πρίσμα της ρήτρας 1.9 των εν λόγω δεσμεύσεων, καθόσον η τελευταία επιδιώκει να προσδιορίσει τον σκοπό των δεσμεύσεων, δηλαδή την παροχή μιας ανταγωνιστικής αεροπορικής υπηρεσίας στο δρομολόγιο, ενώ τα κεκτημένα δικαιώματα ορίζονται στη ρήτρα 1.10.

67 Κατόπιν της εξέτασης αυτής, η Επιτροπή κατέληξε στην προσβαλλόμενη απόφαση στο συμπέρασμα ότι ο όρος «προσήκουσα χρήση» δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως «χρήση σύμφωνα με την προσφορά», αλλά πρέπει να ερμηνευθεί ως «έλλειψη κατάχρησης» των χρονοθυρίδων κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων.

68 Τέλος, η Επιτροπή εξέτασε στην προσβαλλόμενη απόφαση αν η παρεμβαίνουσα προέβη σε κατάχρηση όσον αφορά τις χρονοθυρίδες κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων προκειμένου να προσδιορίσει αν έπρεπε να της αναγνωρισθούν κεκτημένα δικαιώματα.

69 Συναφώς, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η παρεμβαίνουσα δεν αξιοποίησε πλήρως τις χρονοθυρίδες λόγω της επιστροφής ορισμένων χρονοθυρίδων στον συντονιστή πριν την καταληκτική ημερομηνία επιστροφής και λόγω της ακύρωσης ορισμένων πτήσεων. Εντούτοις, η Επιτροπή έκρινε ότι η χρήση των χρονοθυρίδων, παρά το γεγονός ότι αυτές δεν αξιοποιήθηκαν πλήρως, ήταν σύμφωνη προς την αρχή της «απώλειας των χρονοθυρίδων σε περίπτωση μη χρήσης τους», όπως προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 95/93 του

Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 1993, σχετικά με τους κοινούς κανόνες κατανομής του διαθέσιμου χρόνου χρήσης (slots) στους κοινοτικούς αερολιμένες (ΕΕ 1993, L 14, σ. 1, στο εξής: κανονισμός για τις χρονοθυρίδες), καθόσον οι χρονοθυρίδες που επιστράφηκαν πριν την καταληκτική ημερομηνία επιστροφής δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη για την εφαρμογή της εν λόγω αρχής και η χρήση των χρονοθυρίδων υπερέβαινε πάντοτε το όριο του 80 %. Καθόσον διαπίστωσε ότι η παρεμβαίνουσα δεν προέβη σε κατάχρηση ως προς τη χρήση των χρονοθυρίδων δυνάμει της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων, η Επιτροπή συνήγαγε εξ αυτού το συμπέρασμα ότι, σύμφωνα με τη γραπτή σύσταση του εντολοδόχου, η παρεμβαίνουσα είχε προβεί σε προσήκουσα χρήση των χρονοθυρίδων κατά την περίοδο χρήσης και ενέκρινε την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων στην τελευταία σύμφωνα με τη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

70 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Ιουλίου 2018, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

71 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει την Επιτροπή και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα·

– να λάβει οποιαδήποτε άλλη απόφαση κρίνει πρόσφορη υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης.

72 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

73 Με υπόμνημα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Οκτωβρίου 2018, η παρεμβαίνουσα ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.

74 Με απόφαση του προέδρου του τμήματος της 8ης Ιανουαρίου 2019 επιτράπηκε στην παρεμβαίνουσα να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.

75 Στις 21 Μαρτίου 2019 η παρεμβαίνουσα κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου υπόμνημα παρεμβάσεως με το οποίο ζητεί την απόρριψη της προσφυγής.

76 Η προσφεύγουσα έλαβε θέση επί του υπομνήματος παρεμβάσεως στις 30 Απριλίου 2019. Η Επιτροπή δήλωσε στις 25 Απριλίου 2019 ότι δεν είχε παρατηρήσεις επί του εν λόγω υπομνήματος.

77 Κατόπιν προτάσεως του πρώτου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον πενταμελούς τμήματος.

78 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) ζήτησε από την Επιτροπή, στο πλαίσιο μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας βάσει του άρθρου 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, να προσκομίσει έγγραφα και έθεσε ερωτήσεις στους κύριους διαδίκους.

79 Στις 14 Φεβρουαρίου 2020 η Επιτροπή προσκόμισε τα ζητηθέντα έγγραφα και οι κύριοι διάδικοι απάντησαν στις ερωτήσεις που τέθηκαν.

80 Στις 13 Μαρτίου 2020 η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των απαντήσεων της Επιτροπής στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο και επί των εγγράφων που προσκόμισε η τελευταία.

81 Στις 11 Μαΐου 2020 η Επιτροπή έλαβε θέση επί των απαντήσεων της προσφεύγουσας στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο και επί του συνόλου των παρατηρήσεων της τελευταίας, δηλαδή επί των παρατηρήσεων που αφορούν τα προσκομισθέντα έγγραφα και επί των παρατηρήσεων που αφορούν τις απαντήσεις της Επιτροπής στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο.

82 Υπό τις συνθήκες αυτές και προς τήρηση της αρχής της κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως, το μέρος των παρατηρήσεων της Επιτροπής της 11ης Μαΐου 2020 σχετικά με τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας επί των απαντήσεων της Επιτροπής στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, δηλαδή τα σημεία 22 έως 26, δεν ελήφθη υπόψη για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης.

83 Δεδομένου ότι οι διάδικοι δεν ζήτησαν να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία.

Σκεπτικό

84 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του όρου «προσήκουσα χρήση».

85 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως

86 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως διαιρείται σε δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο όρος «προσήκουσα χρήση» που περιλαμβάνεται στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων πρέπει να ερμηνευθεί ως «χρήση σύμφωνα με την προσφορά». Με το δεύτερο σκέλος, η προσφεύγουσα επιδιώκει να αποδείξει ότι ο όρος «προσήκουσα χρήση» δεν σημαίνει έλλειψη «κατάχρησης» καθόσον η τελευταία αυτή έννοια έχει διαφορετικό σκοπό.

87 Δεδομένου ότι τα δύο σκέλη του πρώτου λόγου ακυρώσεως αφορούν τα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την εκτίμηση της έννοιας της «προσήκουσας χρήσης», τα εν λόγω σκέλη πρέπει να εξεταστούν από κοινού.

88 Σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση, ο όρος «προσήκουσα χρήση» που περιλαμβάνεται στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων πρέπει να ερμηνευθεί ως έλλειψη «κατάχρησης» κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των εν λόγω δεσμεύσεων και όχι ως χρήση «σύμφωνα με την προσφορά» της παρεμβαίνουσας. Δεδομένου ότι η ελλιπής αξιοποίηση των χρονοθυρίδων από την παρεμβαίνουσα σε σχέση με την προσφορά της δεν αποτελεί «κατάχρηση», η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η παρεμβαίνουσα προέβη σε «προσήκουσα χρήση» και της αναγνωρίζει κεκτημένα δικαιώματα επί των χρονοθυρίδων, δηλαδή αναγνωρίζει τη δυνατότητα της παρεμβαίνουσας να χρησιμοποιήσει τις χρονοθυρίδες για άλλο δρομολόγιο εκτός από το δρομολόγιο Λονδίνο–Φιλαδέλφεια μετά την περίοδο χρήσης.

89 Προκειμένου να καταλήξει στην ερμηνεία που εκτίθεται στη σκέψη 88 ανωτέρω, η Επιτροπή επισήμανε, κατ' αρχάς, στο σημείο 51 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι η έννοια της προσήκουσας χρήσης δεν οριζόταν στις τελικές δεσμεύσεις και ότι η προσφεύγουσα καθώς και η παρεμβαίνουσα δεν συμφωνούσαν σχετικά με τον ορισμό της έννοιας αυτής. Ακολούθως, στο σημείο 52 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή έκρινε ότι, ελλείψει σαφούς ορισμού, η εν λόγω έννοια πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με το γράμμα, το πλαίσιο και τον σκοπό των διατάξεων των δεσμεύσεων αυτών.

90 Η προσφεύγουσα, καίτοι ασκεί κριτική στην ελλιπή αξιοποίηση των χρονοθυρίδων από την παρεμβαίνουσα, δεν αμφισβητεί ότι η χρήση των χρονοθυρίδων από την τελευταία δεν αποτελεί «κατάχρηση» κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων.

91 Αντιθέτως, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της ερμηνείας της Επιτροπής σχετικά με τον όρο «προσήκουσα χρήση» που περιλαμβάνεται στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων.

92 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την ερμηνεία της προσφεύγουσας, ο όρος «προσήκουσα χρήση» πρέπει να ερμηνευθεί, κατ' αρχήν, ως χρήση «σύμφωνα με την προσφορά», όπερ σημαίνει ότι η Επιτροπή διαθέτει κάποιο περιθώριο εκτίμησης για να προσδιορίσει αν η χρήση, ακόμη και αν δεν συνάδει πλήρως με την προσφορά, μπορεί παρά ταύτα να χαρακτηριστεί ως «προσήκουσα χρήση», ιδίως λαμβανομένου υπόψη του σκοπού των δεσμεύσεων.

93 Κατά την προσφεύγουσα, αν ο όρος «προσήκουσα χρήση» ερμηνευόταν κατά τον τρόπο αυτόν, θα ήταν προφανές ότι η παρεμβαίνουσα δεν θα είχε προβεί σε τέτοιου είδους «προσήκουσα χρήση» με αποτέλεσμα να μην έχει αποκτήσει κεκτημένα δικαιώματα.

94 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά συνεπώς την ερμηνεία της έννοιας της «προσήκουσας χρήσης» που περιλαμβάνεται στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων.

Επί της γραμματικής ερμηνείας των επίμαχων διατάξεων

95 Κατά το σημείο 56 της προσβαλλόμενης απόφασης, στην καθομιλουμένη η «κατάχρηση» (misuse) μπορεί να οριστεί ως «η χρήση πράγματος κατά ακατάλληλο ή μη προβλεπόμενο τρόπο» και η «προσήκουσα χρήση» ως χρήση «κατάλληλη ή ενδεδειγμένη σε συγκεκριμένη κατάσταση ή περίπτωση». Συνεπώς, η «προσήκουσα χρήση» είναι το αντίθετο της «κατάχρησης». Ως εκ τούτου, σύμφωνα με τη γραμματική ερμηνεία των εννοιών που χρησιμοποιούνται στις τελικές δεσμεύσεις, η «προσήκουσα χρήση» των χρονοθυρίδων πρέπει να ερμηνευθεί ως έλλειψη «κατάχρησης» ως προς τη χρήση των χρονοθυρίδων.

96 Κατά το σημείο 63 της προσβαλλόμενης απόφασης, η φράση «σύμφωνα με την προσφορά» που περιλαμβάνεται στη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων αποτελεί απλώς «γλωσσική παραλλαγή ήσσονος σημασίας» που δεν μπορεί να είναι καθοριστική για την ερμηνεία του όρου «προσήκουσα χρήση».

97 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ερμηνεία αυτή.

98 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή το γεγονός ότι η ερμηνεία της δεν είναι σύμφωνη με το γράμμα των σχετικών διατάξεων. Η ερμηνεία αυτή καθιστά, κατά την προσφεύγουσα, άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας τη φράση «σύμφωνα με την προσφορά» που περιλαμβάνεται στη δεύτερη περίοδο της ρήτρας 1.9 των τελικών δεσμεύσεων και πρέπει να ληφθεί υπόψη για τους σκοπούς της ερμηνείας του όρου «προσήκουσα χρήση» που περιλαμβάνεται στη ρήτρα 1.10 των εν λόγω δεσμεύσεων. Επίσης, η κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης ότι η «προσήκουσα χρήση» ισοδυναμεί με την έλλειψη «κατάχρησης» είναι αντίθετη προς το γράμμα των επίμαχων διατάξεων.

99 Συναφώς, επισημαίνεται, προκαταρκτικώς, ότι οι τελικές δεσμεύσεις περιλαμβάνουν ένα μέρος αφιερωμένο σε ορισμούς. Ωστόσο, η «προσήκουσα χρήση» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων δεν ορίζεται στο μέρος αυτό.

100 Όσον αφορά το περιεχόμενό του, ο όρος «προσήκουσα χρήση» δεν είναι αφ' εαυτού πλήρως λειτουργικός, αλλά απαιτεί ένα πλαίσιο αναφοράς σε σχέση με το οποίο μπορεί να προσδιοριστεί τι αποτελεί, στη συγκεκριμένη περίπτωση, χρήση που μπορεί να θεωρηθεί «προσήκουσα» ή, ενδεχομένως, χρήση που δεν μπορεί να θεωρηθεί «προσήκουσα».

101 Συνεπώς, η προσέγγιση που υιοθετήθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση συνίσταται στην εξομοίωση της «προσήκουσας χρήσης» με την έλλειψη «κατάχρησης», όπως ορίζεται στη ρήτρα 1.13 των τελικών δεσμεύσεων, ώστε με τον τρόπο αυτό να οριστεί ένα πλαίσιο αναφοράς για να εκτιμηθεί η απόκτηση κεκτημένων δικαιωμάτων.

102 Αντιθέτως, σύμφωνα με την ερμηνεία της προσφεύγουσας, η οποία στηρίζεται κατ' ουσίαν στη φράση «σύμφωνα με την προσφορά» η οποία περιλαμβάνεται στη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων, ο όρος «προσήκουσα χρήση» πρέπει να ερμηνευθεί κατ' αρχήν ως αναφερόμενος σε χρήση «σύμφωνα με την προσφορά». Το πλαίσιο αναφοράς αποτελεί επομένως η χρήση «σύμφωνα με την προσφορά», πράγμα που συνεπάγεται ότι η Επιτροπή διαθέτει κάποιο περιθώριο εκτίμησης για να προσδιορίσει αν η χρήση, ακόμη και αν δεν συνάδει πλήρως με την προσφορά, εξακολουθεί να μπορεί να χαρακτηριστεί ως «προσήκουσα χρήση», ιδίως λαμβανομένου υπόψη του σκοπού των δεσμεύσεων, δηλαδή της επίτευξης του μέγιστου ανταγωνισμού στο οικείο δρομολόγιο προς όφελος των καταναλωτών.

103 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η γλώσσα του πρωτοτύπου των τελικών δεσμεύσεων είναι η αγγλική και ότι η έννοια «misuse» που χρησιμοποιείται στη ρήτρα 1.13 των εν λόγω δεσμεύσεων είναι σχετικά ευρεία και δεν έχει κατ' ανάγκη αρνητική χροιά. Συνεπώς, ορθώς η Επιτροπή έκρινε στο σημείο 56 της προσβαλλόμενης απόφασης ότι στην καθομιλουμένη ο αγγλικός όρος «misuse» μπορεί να οριστεί ως «η χρήση πράγματος κατά ακατάλληλο ή μη προβλεπόμενο τρόπο».

104 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η εξομοίωση της «προσήκουσας χρήσης» και της έλλειψης «κατάχρησης» (misuse), στην οποία προβαίνει η προσβαλλόμενη απόφαση, δεν είναι συμβατή με το γράμμα των οικείων διατάξεων.

105 Όσον αφορά την ερμηνεία που υποστηρίζει η προσφεύγουσα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η άποψη σύμφωνα με την οποία ως «προσήκουσα χρήση» πρέπει να νοείται χρήση συντελούμενη απολύτως «σύμφωνα με την προσφορά» δεν είναι συμβατή με την έννοια του όρου «προσήκουσα χρήση». Πράγματι, ο όρος «προσήκουσα» προσδιορίζει χρήση που υπολείπεται μεν της χρήσης των χρονοθυρίδων απολύτως «σύμφωνα με την προσφορά», υπερβαίνει όμως ορισμένο όριο.

106 Ωστόσο, στον βαθμό που η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο όρος «προσήκουσα χρήση» πρέπει να ερμηνευθεί, κατ' αρχήν, ως αναφερόμενος σε χρήση «σύμφωνα με την προσφορά», με παράλληλη όμως παροχή στην Επιτροπή κάποιου περιθωρίου εκτίμησης για το ζήτημα αν μπορεί να είναι προσήκουσα μια χρήση που υπολείπεται της χρήσης «σύμφωνα με την προσφορά», πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η ερμηνεία της προσφεύγουσας συνάδει με τον όρο «προσήκουσα χρήση».

107 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τόσο η ερμηνεία την οποία δέχεται η προσβαλλόμενη απόφαση όσο και η ερμηνεία που υποστηρίζει η προσφεύγουσα συνάδουν με το γράμμα των επίμαχων διατάξεων, με αποτέλεσμα μόνη η γραμματική ερμηνεία των εν λόγω διατάξεων να μην αρκεί για τη συναγωγή συμπερασμάτων.

108 Υπό τις συνθήκες αυτές, προκειμένου να εξεταστεί αν η Επιτροπή μπορούσε να θεωρήσει στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η «προσήκουσα χρήση» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων έπρεπε να ερμηνευθεί ως έλλειψη «κατάχρησης», πρέπει, κατ' αρχάς, να διευκρινιστούν οι κρίσιμες αρχές για την ερμηνεία της φράσης «προσήκουσα χρήση» προκειμένου έπειτα να εξεταστεί αν η Επιτροπή εφάρμοσε τις εν λόγω αρχές χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο.

Επί των αρχών για την ερμηνεία της φράσης «σύμφωνα με την προσφορά»

109 Πρώτον, κατά κανόνα και κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της αλλά και το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται και οι επιδιωκόμενοι με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος σκοποί (βλ. απόφαση της 7ης Μαΐου 2019, Γερμανία κατά Επιτροπής, T-239/17, EU:T:2019:289, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), ενώ η σαφής και ακριβής διατύπωση αποτελεί το όριο της ερμηνείας (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2010, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου, C-582/08, EU:C:2010:429, σκέψη 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επιπλέον, τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης προσφεύγουν τακτικά στη συστηματική ερμηνεία.

110 Δεδομένου ότι οι τελικές δεσμεύσεις αποτελούν, σύμφωνα με την παράγραφο 200 της απόφασης έγκρισης, αναπόσπαστο μέρος της τελευταίας, οι αρχές που μνημονεύονται στη σκέψη 109 ανωτέρω εφαρμόζονται για την ερμηνεία των εν λόγω δεσμεύσεων, όπως εξάλλου αναγνωρίζουν οι διάδικοι.

111 Δεύτερον, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ειδικοί ερμηνευτικοί κανόνες που προσδιορίζονται στο τρίτο εδάφιο των τελικών δεσμεύσεων.

112 Συνεπώς, οι τελικές δεσμεύσεις πρέπει να ερμηνευθούν υπό το πρίσμα της απόφασης έγκρισης, εντός του γενικού πλαισίου του δικαίου της Ένωσης και ιδίως υπό το πρίσμα του κανονισμού περί συγκεντρώσεων και σε συνάρτηση με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα που είναι αποδεκτά βάσει του κανονισμού περί συγκεντρώσεων και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ 2008, C 267, σ. 1, στο εξής: ανακοίνωση για τα διορθωτικά μέτρα).

113 Όσον αφορά, κατά πρώτον, την απόφαση έγκρισης, πρέπει να υπομνησθεί ότι η τελευταία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, δηλαδή κατά το στάδιο της προκαταρκτικής έρευνας, που αποτελεί τη φάση Ι.

114 Κατά τη νομολογία, οι προτεινόμενες κατά τη φάση Ι δεσμεύσεις πρέπει να είναι τέτοιας φύσεως ώστε η Επιτροπή να αποφανθεί ότι η κοινοποιηθείσα πράξη δεν εγείρει πλέον σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά της με την εσωτερική αγορά κατά το στάδιο της προκαταρκτικής έρευνας. Κατά συνέπεια, οι δεσμεύσεις αυτές μπορούν, κατ' αρχάς, να αποτρέψουν την κίνηση της διαδικασίας εμπεριστατωμένης έρευνας (βλ. απόφαση της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 290 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

115 Πράγματι, το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να συνοδεύσει την απόφαση που κρίνει συμβατή προς την εσωτερική αγορά μια συγκέντρωση κατ' εφαρμογήν του κριτηρίου που θέτει το άρθρο 2, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού με την επιβολή προϋποθέσεων και επιβαρύνσεων που διασφαλίζουν ότι οι οικείες επιχειρήσεις θα τηρήσουν τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν απέναντί της με σκοπό η συγκέντρωση να γίνει συμβατή με την εσωτερική αγορά (βλ. απόφαση της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 291 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

116 Λαμβανομένης υπόψη της σημασίας των χρηματοπιστωτικών συμφερόντων και των βιομηχανικών ή εμπορικών διακυβευμάτων που συνδέονται με τέτοιου είδους πράξεις, αλλά και των εξουσιών της Επιτροπής στον τομέα αυτό, είναι προς το συμφέρον των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων να διευκολύνουν την εργασία των διοικητικών αρχών. Οι ίδιοι λόγοι επιβάλλουν επίσης στην Επιτροπή την υποχρέωση να επιδείξει τη μεγαλύτερη δυνατή επιμέλεια κατά την άσκηση της αποστολής του ελέγχου των συγκεντρώσεων (βλ. απόφαση της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 292 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

117 Επισημαίνεται επίσης ότι, στο πλαίσιο του ελέγχου των συγκεντρώσεων, η Επιτροπή μπορεί να αποδεχθεί μόνον την ανάληψη δεσμεύσεων ικανών να καταστήσουν την κοινοποιηθείσα πράξη συγκεντρώσεως συμβατή προς την εσωτερική αγορά (βλ. απόφαση της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 293 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

118 Κρίνεται, συναφώς, ότι οι δεσμεύσεις που προτείνει ένα από τα μέρη της συγκέντρωσης πληρούν το κριτήριο αυτό μόνο στο μέτρο που η Επιτροπή είναι σε θέση να καταλήξει με βεβαιότητα στο συμπέρασμα ότι θα είναι δυνατή η θέση των δεσμεύσεων αυτών σε εφαρμογή και ότι οι εντεύθεν προκύπτουσες λύσεις θα είναι αρκούντως βιώσιμες και διαρκείς ώστε να μη δημιουργηθεί ούτε να ενισχυθεί στο σχετικώς εγγύς μέλλον δεσπόζουσα θέση ούτε να εγερθούν τα εμπόδια στον αποτελεσματικό ανταγωνισμό τα οποία οι δεσμεύσεις σκοπούν να αποτρέψουν (βλ. απόφαση της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 294 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

119 Η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως ως προς την ανάγκη επιβολής δεσμεύσεων κατάλληλων για την άρση των σοβαρών αμφιβολιών που ανακύπτουν από μια συγκέντρωση (βλ. απόφαση της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 295 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

120 Οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται κατά τη φάση Ι αποσκοπούν στο να εξαλείψουν όλες τις σοβαρές αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον η συγκέντρωση θα είχε ως συνέπεια τη σημαντική παρακώλυση του ουσιαστικού ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, ιδίως λόγω της δημιουργίας ή της ενίσχυσης δεσπόζουσας θέσης. Κατά συνέπεια, οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται κατά τη φάση Ι πρέπει, βάσει της έκτασης και του περιεχομένου τους, να δίνουν τη δυνατότητα στην Επιτροπή να εκδώσει εγκριτική απόφαση χωρίς να προχωρήσει στη φάση ΙΙ, καθόσον η Επιτροπή πρέπει να μπορούσε να θεωρήσει ότι οι εν λόγω δεσμεύσεις αποτελούν άμεση και επαρκή απάντηση ικανή να εξαλείψει πλήρως όλες τις σοβαρές αμφιβολίες, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως (βλ. απόφαση της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 297 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

121 Όσον αφορά, κατά δεύτερον, την άποψη της προσφεύγουσας ότι το έντυπο RM δεν ασκεί επιρροή στην ερμηνεία των όρων που περιλαμβάνονται στις τελικές δεσμεύσεις, πρέπει να υπομνησθεί ότι το τρίτο εδάφιο των εν λόγω δεσμεύσεων προβλέπει ότι οι δεσμεύσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται, μεταξύ άλλων, βάσει του κανονισμού περί συγκεντρώσεων.

122 Από το δε άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων προκύπτει ότι η Επιτροπή έχει εξουσία να θεσπίζει, μεταξύ άλλων, τη διαδικασία και τις προθεσμίες για την υποβολή και την εφαρμογή δεσμεύσεων που αναλαμβάνονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού. Βάσει αυτού, η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό, το άρθρο 20, παράγραφος 1α, του οποίου ορίζει ότι οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις, ταυτόχρονα με την υποβολή των δεσμεύσεων που προτείνουν να αναλάβουν σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, υποβάλλουν ένα πρωτότυπο των πληροφοριών και των εγγράφων που προσδιορίζονται στο έντυπο RM σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα, όπως καθορίζεται στο παράρτημα IV του κανονισμού αυτού.

123 Συνεπώς, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, εφόσον το έντυπο RM προβλέπεται στον κανονισμό περί συγκεντρώσεων, οι όροι που περιλαμβάνονται στις τελικές δεσμεύσεις πρέπει, σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο των τελευταίων, να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του εν λόγω εντύπου και όσων δηλώνουν σε αυτό τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη.

124 Όσον αφορά, κατά τρίτον, το «γενικό πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης» πρέπει να ληφθεί υπόψη, μεταξύ άλλων, ο κανονισμός για τις χρονοθυρίδες.

125 Κατά τέταρτον, επισημαίνεται ότι, παρόλο που οι δεσμεύσεις αποσκοπούν στην εξάλειψη των σοβαρών αμφιβολιών ως προς τη συμβατότητα της συγκέντρωσης με την εσωτερική αγορά, έχουν επίσης σημασία για τους τρίτους που αναλαμβάνουν τις δραστηριότητες των μετεχόντων στη συγκέντρωση μερών. Πράγματι, οι όροι ανάληψης των δραστηριοτήτων αυτών καθορίζονται σε μεγάλο βαθμό από τις δεσμεύσεις.

Επί της ερμηνείας των επίμαχων διατάξεων υπό το πρίσμα των πληροφοριών του εντύπου RM

126 Κατά το σημείο 63 της προσβαλλόμενης απόφασης, από το έντυπο RM που υπέβαλαν τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη προκύπτει ότι οι τελικές δεσμεύσεις, καθόσον αφορούν τα κεκτημένα δικαιώματα, είναι σε μεγάλο βαθμό όμοιες με εκείνες που ανελήφθησαν στην υπόθεση IAG/bmi, εκτός από ορισμένες «διευκρινίσεις και γλωσσικές παραλλαγές ήσσονος σημασίας». Ωστόσο, παρόλο που οι δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi αναφέρονται σε «προσήκουσα χρήση», δεν απαιτούν να χρησιμοποιούνται οι χρονοθυρίδες κατά την περίοδο χρήσης «σύμφωνα με την προσφορά». Συνεπώς, η διατύπωση «σύμφωνα με την προσφορά» στις τελικές δεσμεύσεις

δεν μεταβάλλει καθόλου τις απαιτήσεις που προκύπτουν από τα κεκτημένα δικαιώματα στην υπό κρίση υπόθεση και αποτελεί απλή «γλωσσική παραλλαγή ήσσονος σημασίας» σε σχέση με τις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi.

127 Η προσφεύγουσα βάλλει κατά του συμπεράσματος αυτού στηριζόμενη σε μια σειρά επιχειρημάτων.

128 Προκειμένου να εξεταστεί το βάσιμο του συμπεράσματος το οποίο συνήγαγε η Επιτροπή στο σημείο 63 της προσβαλλόμενης απόφασης, πρέπει προκαταρκτικώς να υπομνησθούν οι υποχρεώσεις που φέρουν αντιστοίχως η Επιτροπή και οι επιχειρήσεις που κοινοποιούν μια συγκέντρωση, ιδίως όσον αφορά τις δεσμεύσεις.

129 Συναφώς, επισημαίνεται ότι από τις διατάξεις της εισαγωγής του παραρτήματος IV του εκτελεστικού κανονισμού προκύπτει ότι το έντυπο RM «καθορίζει τις πληροφορίες και τα έγγραφα που πρέπει ταυτόχρονα να υποβάλλονται από τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις όταν αυτές προσφέρονται να αναλάβουν δεσμεύσεις βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 2,» του κανονισμού περί συγκεντρώσεων και ότι «αν [οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις θεωρούν ότι] κάποια συγκεκριμένη πληροφορία την οποία απαιτεί το [έντυπο αυτό] δεν είναι απαραίτητη για την εξέταση από μέρους της Επιτροπής, [μπορούν] να επικοινωνήσ[ουν] με την Επιτροπή και να ζητήσ[ουν] απαλλαγή για ορισμένα στοιχεία, αιτιολογώντας καταλλήλως το αίτημά [τους]».

130 Η ανακοίνωση για τα διορθωτικά μέτρα προβλέπει στην παράγραφο 7 τα εξής:

«Η Επιτροπή πρέπει να κρίνει αν τα προτεινόμενα διορθωτικά μέτρα εφαρμοζόμενα θα εξαλείψουν τα προβλήματα ανταγωνισμού που διαπιστώθηκαν. Μόνο τα μέρη έχουν όλα τα αναγκαία σχετικά στοιχεία για την εν λόγω εκτίμηση, ιδίως όσον αφορά τη δυνατότητα υλοποίησης των προτεινόμενων δεσμεύσεων και τη βιωσιμότητα καθώς και την ανταγωνιστικότητα των περιουσιακών στοιχείων των οποίων προτείνεται η εκποίηση. Αποτελεί επομένως ευθύνη των μερών να υποβάλουν όλες τις σχετικές πληροφορίες που διαθέτουν και οι οποίες είναι αναγκαίες για να αξιολογήσει η Επιτροπή την πρόταση διορθωτικών μέτρων. Για τον σκοπό αυτό, ο εκτελεστικός κανονισμός υποχρεώνει τα κοινοποιούντα μέρη να υποβάλουν, μαζί με τις δεσμεύσεις, λεπτομερείς πληροφορίες για το περιεχόμενο των τελευταίων και τους όρους εφαρμογής τους και να αποδείξουν ότι είναι πρόσφορα για να εξαλειφθεί κάθε σημαντικό εμπόδιο στον αποτελεσματικό ανταγωνισμό, όπως αναφέρεται στο παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (“έντυπο RM”). […]»

131 Επιπλέον, στην παράγραφο 79 της ανακοίνωσης για τα διορθωτικά μέτρα διευκρινίζονται τα εξής:

«Για να αποτελέσουν τη βάση απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, [του κανονισμού περί συγκεντρώσεων], οι προτάσεις δεσμεύσεων πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) να προσδιορίζουν διεξοδικά τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνουν τα μέρη ως προς την ουσία και τους όρους εφαρμογής τους·

[…]».

132 Επιπλέον, η παράγραφος 82 της ανακοίνωσης για τα διορθωτικά μέτρα ορίζει τα εξής:

«Λόγω των χρονικών περιορισμών που υπάρχουν [στη] φάση Ι, είναι ιδιαίτερα σημαντική η έγκαιρη υποβολή στην Επιτροπή των απαιτούμενων πληροφοριών από τα μέρη, ώστε να αξιολογηθεί σωστά το περιεχόμενο και η αποτελεσματικότητα των δεσμεύσεων, καθώς και η καταλληλότητά τους να διατηρήσουν σε μόνιμη βάση συνθήκες αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην κοινή αγορά […]».

133 Τέλος, η Επιτροπή επισημαίνει, χωρίς να αντικρούεται στο σημείο αυτό από την προσφεύγουσα, ότι, λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου όγκου των πραγματικών περιστατικών και των δεδομένων που πρέπει να εξετάσει στο πλαίσιο των διαδικασιών δυνάμει του κανονισμού περί συγκεντρώσεων και της επιτακτικής ανάγκης ταχείας διεκπεραίωσης που διέπει τις διαδικασίες αυτές, ιδίως στην περίπτωση της έγκρισης στο τέλος της φάσης Ι με τη λήψη διορθωτικών μέτρων, οι πληροφορίες που υποβάλλονται από τις επιχειρήσεις στα έντυπα RM έχουν καθοριστική σημασία για τη δυνατότητά της να αξιολογήσει προσηκόντως το περιεχόμενο, τον σκοπό, τη βιωσιμότητα και την αποτελεσματικότητα των προτεινόμενων δεσμεύσεων εντός του περιορισμένου χρόνου που διαθέτει. Το έντυπο RM αποσκοπεί στη διασφάλιση της σαφήνειας των προτεινόμενων δεσμεύσεων και στην αποφυγή του κινδύνου να συμπεριληφθούν σε αυτές «δούρειοι ίπποι». Επίσης, το έντυπο RM περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο η ίδια η επιχείρηση αντιλαμβάνεται τις δεσμεύσεις που προτείνει.

134 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνησθεί ότι δεν αμφισβητείται ότι οι τελικές δεσμεύσεις έχουν διαφορετική διατύπωση από τις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi.

135 Πράγματι, όπως προκύπτει από τη σύγκριση μεταξύ της ρήτρας 1.9 των τελικών δεσμεύσεων και της ρήτρας 1.3.1 των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi, η φράση «υπηρεσίες χωρίς ενδιάμεση στάση στο Ζεύγος Αεροδρομίων σύμφωνα με την προσφορά που υποβλήθηκε δυνάμει της ρήτρας 1.24» εισήχθη στις τελικές δεσμεύσεις αντί για τη φράση «του Οικείου Ζεύγους Πόλεων, για το οποίο μεταβιβάστηκαν οι χρονοθυρίδες αυτές» που χρησιμοποιείται στις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi.

136 Επιπλέον, αντίθετα προς τις τελικές δεσμεύσεις, οι δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi περιελάμβαναν ένα τμήμα με τίτλο «Αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων επί των χρονοθυρίδων» σχετικά με την περίοδο χρήσης, την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων και την «κατάχρηση».

137 Επιπλέον, δεν αμφισβητείται, όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 23 έως 27 ανωτέρω, ότι τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη δήλωσαν, τόσο στο έντυπο RM της 18ης Ιουλίου 2013 όσο και σε εκείνο της 30ής Ιουλίου 2013, ότι οι δεσμεύσεις τους στηρίζονταν κατ' ουσίαν στις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi. Εξάλλου, στο τμήμα του εντύπου RM σχετικά με τις αποκλίσεις από τα κείμενα των προτύπων, διευκρινίζεται ότι τα σημεία στα οποία οι τελικές δεσμεύσεις απέκλιναν από τις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi, με εξαίρεση τις «γλωσσικές παραλλαγές ήσσονος σημασίας ή τις διευκρινίσεις που επιβάλλονται από τις ειδικότερες περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης», προσδιορίστηκαν «προς διευκόλυνση της αξιολόγησης των προτεινόμενων δεσμεύσεων». Στο τμήμα του εντύπου RM που αφορά τις μεταβολές, δεν επισημάνθηκε από τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη καμία απόκλιση ως προς τις διατάξεις που αφορούν τα κεκτημένα δικαιώματα σε σχέση με τις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi.

138 Συνεπώς, είτε η προσθήκη της φράσης «σύμφωνα με την προσφορά» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων είναι απλώς μια «γλωσσική παραλλαγή ήσσονος σημασίας» που δεν αφορά τα κεκτημένα δικαιώματα είτε η φράση αυτή αποσκοπεί να εισαγάγει μια ουσιαστική τροποποίηση σε σχέση με τις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi καθόσον αφορά τα κεκτημένα δικαιώματα. Ωστόσο, στην τελευταία αυτή περίπτωση, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη έπρεπε να είχαν επισημάνει την τροποποίηση αυτή στο έντυπο RM.

139 Υπό τις συνθήκες αυτές, προκύπτει ότι το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η απόκλιση μεταξύ του κειμένου των τελικών δεσμεύσεων και του κειμένου των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi αποτελεί μόνον «γλωσσική παραλλαγή ήσσονος σημασίας» δεν ενέχει πλάνη.

140 Εφόσον διαπιστώνεται ότι το κείμενο των τελικών δεσμεύσεων αποκλίνει από το κείμενο των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi, εναπόκειται στην προσφεύγουσα να αποδείξει ότι, παρά τις πληροφορίες που περιλαμβάνει το έντυπο RM, η φράση «σύμφωνα με την προσφορά» δεν αποτελεί απλή «γλωσσική παραλλαγή ήσσονος σημασίας».

141 Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα προβάλλει μια σειρά επιχειρημάτων για να θέσει υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα της Επιτροπής που περιλαμβάνεται στη σκέψη 63 της προσβαλλόμενης απόφασης και να αποδείξει τη σημασία της φράσης «σύμφωνα με την προσφορά» για την ερμηνεία του όρου «προσήκουσα χρήση» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.10 των τελικών προτάσεων και, συνεπώς, για την αναγνώριση των κεκτημένων δικαιωμάτων.

142 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από την παράγραφο 7 της ανακοίνωσης για τα διορθωτικά μέτρα, που υπομνήσθηκε στη σκέψη 113 ανωτέρω, προκύπτει ότι η υποχρέωση ενημέρωσης της Επιτροπής, μέσω των εξηγήσεων που περιλαμβάνει το έντυπο RM, στηρίζεται στο γεγονός ότι τα μετέχοντα στην πράξη της συγκέντρωσης μέρη είναι συχνά τα μόνα που διαθέτουν πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την αξιολόγηση των δεσμεύσεων και που πρέπει συνεπώς να αναφερθούν στο έντυπο RM. Εντούτοις, όσον αφορά τις διατάξεις σχετικά με τα κεκτημένα δικαιώματα, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη δεν διέθεταν τέτοιου είδους αποκλειστικές πληροφορίες και η Επιτροπή ήταν εξίσου με τα εν λόγω μέρη σε θέση να εκτιμήσει τη σημασία της φράσης «σύμφωνα με την προσφορά».

143 Ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να ευδοκιμήσει. Πράγματι, εφόσον το έντυπο RM προβλέπει, στο τμήμα 3, την υποχρέωση των μετεχόντων στη συγχώνευση μερών να επισημάνουν τις αποκλίσεις σε σχέση με τα κείμενα των προτύπων, τα μέρη πρέπει να συμμορφώνονται προς την ως άνω απαίτηση, ανεξαρτήτως των λόγων που δικαιολογούν την ύπαρξη του εν λόγω κανόνα.

144 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα αλυσιτελώς υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, αντί να περιοριστεί σε όσα προέκυπταν από τις πληροφορίες που διέλαβαν τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη στο έντυπο RM, έπρεπε να αξιολογήσει τη σημασία της φράσης «σύμφωνα με την προσφορά», χωρίς να λάβει υπόψη όσα δήλωσαν τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη στο έντυπο RM.

145 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν ήταν απαραίτητο να αναφερθεί στο έντυπο RM η απόκλιση μεταξύ των προτεινόμενων δεσμεύσεων και των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi, στο μέτρο που ούτε τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη ούτε η Επιτροπή θεωρούσαν, κατά τον χρόνο εκείνο, σημαντική την προσθήκη του όρου «σύμφωνα με την προσφορά» καθόσον η προσθήκη αυτή επέβαλε απλώς στον εισερχόμενο στην αγορά μια προφανή υποχρέωση, δηλαδή την τήρηση των υποσχέσεών του.

146 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

147 Πράγματι, στο μέτρο που, σύμφωνα με την αρχή της «απώλειας των χρονοθυρίδων σε περίπτωση μη χρήσης τους», όπως προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού για τις χρονοθυρίδες, αρκεί ένα κατώτατο όριο αξιοποίησης ανερχόμενο στο 80 %, δεν μπορεί να θεωρηθεί αυτονόητο ότι ο εισερχόμενος στην αγορά θα πρέπει να αξιοποιήσει, κατ' αρχήν, την αεροπορική υπηρεσία που αποτελεί το αντικείμενο της προσφοράς του σε ποσοστό 100 % για να μπορεί να αποκτήσει κεκτημένα δικαιώματα.

148 Επιπλέον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας αποδεικνύει ότι τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη θεωρούσαν ήδη κατά τον χρόνο των διαπραγματεύσεων των δεσμεύσεων με την Επιτροπή ότι η φράση «σύμφωνα με την προσφορά» επέβαλε στον εισερχόμενο στην αγορά να παρέχει αεροπορική υπηρεσία σύμφωνα με την προσφορά του προκειμένου να μπορεί να αποκτήσει κεκτημένα δικαιώματα.

149 Ωστόσο, στο μέτρο που η υποχρέωση χρήσης «σύμφωνα με την προσφορά» δεν συνάγεται από το κείμενο των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη έπρεπε να προσδιορίσουν, στο έντυπο RM, την απόκλιση στο κείμενο των προτεινόμενων δεσμεύσεων ως ουσιαστική μεταβολή για να επιστήσουν, με τον τρόπο αυτό, την προσοχή της Επιτροπής στη μεταβολή αυτή.

150 Δεδομένου ότι τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη παρέλειψαν να επιστήσουν την προσοχή της Επιτροπής στο στοιχείο αυτό, κατά παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το παράρτημα IV του εκτελεστικού κανονισμού, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να επικαλεστεί το στοιχείο αυτό προς στήριξη της ερμηνείας της σχετικά με τις τελικές δεσμεύσεις.

151 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν ήταν απαραίτητο να αναφερθεί, στο έντυπο RM, η φράση «σύμφωνα με την προσφορά» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων καθόσον η σημασία της δεν χρειάζεται επεξήγηση και δεν είναι καθόλου διφορούμενη ή αμφίβολη.

152 Το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί.

153 Κατ' αρχάς, δεδομένου ότι το τμήμα 3 του εντύπου RM επιβάλλει στα μέρη να επισημάνουν οποιαδήποτε απόκλιση από τα κείμενα των προτύπων, το γεγονός ότι η απόκλιση του κειμένου συνίσταται στην προσθήκη μιας μη διφορούμενης ή αμφίβολης φράσης δεν ασκεί επιρροή.

154 Επιπλέον, η σημασία του όρου αυτού για την αναγνώριση των κεκτημένων δικαιωμάτων δεν είναι προφανής υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης.

155 Πράγματι, σύμφωνα με την οικονομία των οικείων διατάξεων των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi, που συνάγεται από τη διάρθρωσή τους, οι όροι σχετικά με την απόκτηση των κεκτημένων δικαιωμάτων διέπονται από τη ρήτρα 1.3.2 των δεσμεύσεων αυτών, που αντιστοιχεί στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων, ενώ η ρήτρα 1.3.1 η οποία αντιστοιχεί στη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων επιδιώκει να προσδιορίσει την «ανταγωνιστική αεροπορική υπηρεσία» που μπορεί να παρασχεθεί κατά την περίοδο χρήσης.

156 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν έπρεπε να θεωρήσει ότι η προσθήκη του όρου «σύμφωνα με την προσφορά» στη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων έπρεπε να ασκεί επιρροή για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων.

157 Επίσης, πρέπει να υπομνησθεί ότι από το έντυπο RM, το οποίο συμπληρώθηκε από τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη, προκύπτει ότι οι διατάξεις σχετικά με τα κεκτημένα δικαιώματα των τελικών δεσμεύσεων έχουν την ίδια έννοια με τις διατάξεις των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi, με εξαίρεση «γλωσσικές παραλλαγές ήσσονος σημασίας».

158 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή έπρεπε να ερμηνεύσει διαφορετικά τις διατάξεις σχετικά με τα κεκτημένα δικαιώματα δεν είναι βάσιμο.

159 Τέταρτον, όσον αφορά, ιδίως, τις συζητήσεις μεταξύ των μετεχόντων στη συγχώνευση μερών και της Επιτροπής κατά την περίοδο που η τελευταία επέβαλε σε αυτά να περιλάβουν «κεκτημένα δικαιώματα» στις δεσμεύσεις τους, η Επιτροπή αναφέρει, σε απάντηση σε ερώτηση που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, ότι, «εξ όσων γνωρίζει», μεταξύ της 18ης και της 25ης Ιουλίου 2013 έλαβε χώρα μια συζήτηση «μεταξύ των μερών σχετικά με ορισμένες αποκλίσεις μεταξύ [της πρότασης δεσμεύσεων] της 16ης Ιουλίου 2013 και των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi».

160 Ωστόσο, ουδέποτε, ούτε κατά το στάδιο της έγγραφης διαδικασίας, ούτε σε απάντηση στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, ούτε σε απάντηση στις επισημάνσεις της Επιτροπής που παρατίθενται στη σκέψη 159 ανωτέρω, υποστήριξε η προσφεύγουσα ότι τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη γνωστοποίησαν ρητώς στην Επιτροπή, κατά τις διαπραγματεύσεις των δεσμεύσεων, ότι αντιλαμβάνονται τις δεσμεύσεις υπό την έννοια ότι ο εισερχόμενος στην αγορά είχε την υποχρέωση να παρέχει αεροπορική υπηρεσία σύμφωνα με την προσφορά του προκειμένου να μπορεί να αποκτήσει κεκτημένα δικαιώματα.

161 Ωστόσο, στο μέτρο που εναπόκειται στην προσφεύγουσα, όπως επισημαίνεται στη σκέψη 140 ανωτέρω, να αποδείξει ότι τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη επέστησαν την προσοχή της Επιτροπής στην απόκλιση του κειμένου μεταξύ των τελικών δεσμεύσεων και των διατάξεων σχετικά με τα κεκτημένα δικαιώματα των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi και στο μέτρο που η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα χρήσιμο στοιχείο για τις συζητήσεις μεταξύ των μετεχόντων στη συγχώνευση μερών και της Επιτροπής, οι οποίες μνημονεύονται στη σκέψη 159 ανωτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη δεν γνωστοποίησαν στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια των συζητήσεων αυτών την ως άνω απόκλιση στο κείμενο των δεσμεύσεων.

162 Πέμπτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από το ιστορικό της διαμόρφωσης των τελικών δεσμεύσεων προκύπτει ότι η φράση «σύμφωνα με την προσφορά» προέρχεται από τις δεσμεύσεις στην υπόθεση A++, οι οποίες αποτελούν την «πλέον πρόσφατη εξέλιξη» όσον αφορά τις δεσμεύσεις σχετικά με τις χρονοθυρίδες των αεροπορικών εταιριών. Επιπλέον, η Επιτροπή στηρίχθηκε, από πολλές απόψεις, στις δεσμεύσεις αυτές στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων που οδήγησαν στις τελικές δεσμεύσεις. Συνεπώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη δεν όφειλαν να επισημάνουν την προσθήκη αυτή σε σχέση με την υπόθεση IAG/bmi.

163 Το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί καθόσον είναι ουσία αβάσιμο.

164 Κατά πρώτον, η διατύπωση που προήλθε από τις δεσμεύσεις στην υπόθεση A++ δεν αποτελεί την «πλέον πρόσφατη εξέλιξη», τουλάχιστον όσον αφορά τα κεκτημένα δικαιώματα.

165 Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι οι δεσμεύσεις στην υπόθεση A++ δεν προβλέπουν την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων. Η ρήτρα 1.2.6 των εν λόγω δεσμεύσεων δεν αφορά συνεπώς τις προϋποθέσεις αναγνώρισης κεκτημένων δικαιωμάτων.

166 Εξάλλου, γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη όφειλαν να συμπεριλάβουν στις δεσμεύσεις τους, κατόπιν ρητού αιτήματος της Επιτροπής, διατάξεις σχετικά με τα κεκτημένα δικαιώματα του ίδιου τύπου με εκείνες που περιλαμβάνονται στις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi.

167 Επίσης, δεν έχει σημασία το γεγονός ότι, όπως υπενθυμίζει η προσφεύγουσα, όσον αφορά ορισμένα στοιχεία των τελικών δεσμεύσεων, η Επιτροπή ζήτησε από τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη να βασιστούν στις δεσμεύσεις στην υπόθεση A++. Πράγματι, οι διατάξεις στην υπόθεση A++ τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα δεν αφορούν τα κεκτημένα δικαιώματα.

168 Κατά δεύτερον, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας σχετικά με το ιστορικό της διαμόρφωσης των τελικών δεσμεύσεων δεν είναι ακριβείς.

169 Τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη υπέβαλαν στην Επιτροπή στις 10, 14, 16 και 25 Ιουλίου 2013 διάφορες εκδοχές των δεσμεύσεων που συντάχθηκαν με δική τους επιμέλεια, προκειμένου η Επιτροπή να τις αξιολογήσει.

170 Ασφαλώς, η φράση «σύμφωνα με την προσφορά» προστέθηκε στην πρόταση δεσμεύσεων της 14ης Ιουλίου 2013, γεγονός που εμφαίνεται, εξάλλου, στη συγκριτική εκδοχή η οποία καταρτίστηκε από την προσφεύγουσα και μνημονεύεται στη σκέψη 11 ανωτέρω.

171 Ωστόσο, δεν υφίσταται συνέχεια μεταξύ των κρίσιμων διατάξεων της πρότασης δεσμεύσεων της 14ης Ιουλίου 2013 και της ρήτρας 1.9 των τελικών δεσμεύσεων.

172 Πράγματι, οι ρήτρες 1.9 έως 1.11 των τελικών δεσμεύσεων δεν συνιστούν τροποποίηση των αντίστοιχων προηγούμενων ρητρών, αλλά αποτελούν ένα νέο κείμενο που ενσωματώθηκε στο σύνολό του στις δεσμεύσεις της 16ης Ιουλίου 2013, όπως προκύπτει από τη συγκριτική εκδοχή μεταξύ της πρότασης δεσμεύσεων της 14ης Ιουλίου 2013 και της πρότασης δεσμεύσεων της 16ης Ιουλίου 2013, που προσκόμισε η προσφεύγουσα ως παράρτημα A7 του δικογράφου της προσφυγής της.

173 Τούτο επιβεβαιώνεται εξάλλου από την ίδια την προσφεύγουσα, η οποία αναγνωρίζει, στο σημείο 127 της προσφυγής, ότι τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη στηρίχθηκαν στο κείμενο των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi για να συντάξουν την πρόταση δεσμεύσεων της 16ης Ιουλίου 2013, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να υποστηριχθεί ότι υφίσταται οποιαδήποτε συνέχεια μεταξύ της ρήτρας 1.11 της πρότασης δεσμεύσεων της 14ης Ιουλίου 2013 και της ρήτρας 1.9 των τελικών δεσμεύσεων.

174 Επιπλέον, πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι, όπως υπενθυμίζεται στη σκέψη 12 ανωτέρω, η Επιτροπή ζήτησε ρητώς δύο φορές να συμπεριληφθούν κεκτημένα δικαιώματα στις δεσμεύσεις, διευκρινίζοντας παράλληλα, μέσω του ηλεκτρονικού μηνύματος της 13ης Ιουλίου 2013, ότι έπρεπε να προβλεφθούν κεκτημένα δικαιώματα «του ίδιου τύπου με εκείνα» που προτάθηκαν στην υπόθεση IAG/bmi.

175 Συναφώς πρέπει να επισημανθεί ότι, σε απάντηση στο αίτημα αυτό, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη διευκρίνισαν ότι συμπεριλήφθηκαν κεκτημένα δικαιώματα «σύμφωνα με το αίτημα» της Επιτροπής, όπως προκύπτει από το ηλεκτρονικό μήνυμα που συνοδεύει την πρόταση δεσμεύσεων της 16ης Ιουλίου 2013, που συμπεριέλαβε για πρώτη φορά διατάξεις σχετικά με τα κεκτημένα δικαιώματα, πανομοιότυπες με εκείνες που περιλαμβάνονται στις τελικές δεσμεύσεις.

176 Εξάλλου, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη επιβεβαίωσαν στα έντυπα RM της 18ης και της 30ής Ιουλίου 2013 τη συμμόρφωσή τους με τις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi, χωρίς οποιαδήποτε αναφορά σε κάποια απόκλιση όσον αφορά τις διατάξεις σχετικά με τα κεκτημένα δικαιώματα.

177 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αντλούνται από το ιστορικό της διαμόρφωσης των τελικών δεσμεύσεων και τον προβαλλόμενο χαρακτήρα των δεσμεύσεων στην υπόθεση A++ ως της «πλέον πρόσφατης εξέλιξης» δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.

178 Έκτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η διαφορά του κειμένου μεταξύ των δεσμεύσεών της και των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi και ιδίως η φράση «σύμφωνα με την προσφορά» εξηγείται από το γεγονός ότι, αντίθετα προς την υπόθεση IAG/bmi, η υπό κρίση υπόθεση αφορά μόνο ένα αεροπορικό δρομολόγιο.

179 Στο μέτρο που οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας έχουν την έννοια ότι οι αλλαγές στη διατύπωση πρέπει να ερμηνευθούν ως «διευκρινίσεις που επιβάλλονται από τις ειδικότερες περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης», σύμφωνα με τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο έντυπο RM, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί επίσης να γίνει δεκτό.

180 Αφενός, η άποψη αυτή αντικρούεται από την ίδια την προσφεύγουσα. Πράγματι, η προσφεύγουσα επιβεβαιώνει στην παράγραφο 3 των γραπτών απαντήσεών της, της 14ης Φεβρουαρίου 2020, επί των ερωτήσεων που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο ότι τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη δεν θεώρησαν ότι η φράση «σύμφωνα με την προσφορά» ενέπιπτε στην έννοια των «διευκρινίσεων που επιβάλλονται από τις ειδικότερες περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης».

181 Αφετέρου και εν πάση περιπτώσει, διαπιστώνεται ότι ο αριθμός των αεροπορικών δρομολογίων δεν έχει καμία σημασία όσον αφορά το ζήτημα σε ποιον βαθμό πρέπει να αξιοποιηθούν οι χρονοθυρίδες προκειμένου να υφίσταται «προσήκουσα χρήση» για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων.

182 Έβδομον, επιβάλλεται ακόμη να εξεταστούν κάποιοι άλλοι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να αντιληφθεί τη μεταβολή που πραγματοποιήθηκε στο κείμενο των τελικών δεσμεύσεων σε σχέση με τις κρίσιμες διατάξεις των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi και «όφειλε να εκτιμήσει τη διατύπωση και τις ενδεχόμενες επιπτώσεις της». Επιπλέον, στις απαντήσεις της στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή συνέκρινε «σχολαστικά» το κείμενο των κρίσιμων διατάξεων και, κατά τον χρόνο εκείνο, αντιλήφθηκε και ενέκρινε το γεγονός ότι συμπεριλήφθηκαν «τεχνικά στοιχεία» των δεσμεύσεων στην υπόθεση A++.

183 Ωστόσο, η προσφεύγουσα επιβεβαιώνει ταυτόχρονα ότι «[σ]την πραγματικότητα, κανείς δεν είχε λόγο να εξετάσει τη συγκεκριμένη –επίμαχη εν προκειμένω– διατύπωση» και ότι «δεν ήταν απαραίτητο ούτε τα [μετέχοντα στη συγχώνευση] μέρη ούτε η Επιτροπή να εξετάσουν την [επίμαχη] διατύπωση».

184 Εν πάση περιπτώσει, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν.

185 Στο μέτρο που το επιχείρημα της προσφεύγουσας έχει την έννοια ότι αυτή ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή είχε συνειδητοποιήσει τη μεταβολή στη διατύπωση λόγω της προσθήκης της φράσης «σύμφωνα με την προσφορά», το επιχείρημα δεν ασκεί επιρροή.

186 Πράγματι, η Επιτροπή φαίνεται να αναγνωρίζει ότι διαπίστωσε τις μεταβολές στο κείμενο των δεσμεύσεων. Ωστόσο, από αυτό δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή όφειλε να συναγάγει το συμπέρασμα ότι οι μεταβολές αυτές ήταν ουσιαστικές για την ερμηνεία της έννοιας της «προσήκουσας χρήσης» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων και ότι δεν αποτελούσαν απλή «γλωσσική παραλλαγή ήσσονος σημασίας».

187 Για τους ίδιους λόγους, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει το επιχείρημα ότι η Επιτροπή είχε αντιληφθεί και εγκρίνει το γεγονός ότι συμπεριλήφθηκαν «τεχνικά στοιχεία» των δεσμεύσεων της υπόθεσης A++.

188 Πράγματι, χαρακτηρίζοντας τη φράση «σύμφωνα με την προσφορά» ως «γλωσσική παραλλαγή ήσσονος σημασίας», η Επιτροπή θεώρησε ακριβώς ότι η προσθήκη αυτή αποτελεί «τεχνικό» και όχι ουσιαστικό στοιχείο.

189 Αν οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αν η Επιτροπή είχε πραγματοποιήσει την εξέτασή της με την απαιτούμενη επιμέλεια, θα όφειλε όχι μόνο να αντιληφθεί τη μεταβολή του κειμένου αλλά και να θεωρήσει τη μεταβολή αυτή κρίσιμη και ουσιαστική για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ένα τέτοιου είδους επιχείρημα δεν είναι βάσιμο.

190 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο παραπέμπει στις υποχρεώσεις που φέρουν αντιστοίχως η Επιτροπή και οι επιχειρήσεις που κοινοποιούν μια συγκέντρωση, όπως παρατίθενται στις σκέψεις 129 έως 133 ανωτέρω.

191 Ασφαλώς, όπως υπενθυμίζεται στη σκέψη 116 ανωτέρω, η Επιτροπή έχει την υποχρέωση «να επιδείξει τη μεγαλύτερη δυνατή επιμέλεια κατά την άσκηση της αποστολής του ελέγχου των συγκεντρώσεων».

192 Ωστόσο, η υποχρέωση αυτή δεν έχει ως στόχο να απαλλάξει τις επιχειρήσεις που κοινοποιούν μια συγκέντρωση από την υποχρέωσή τους να παράσχουν, με το έντυπο RM, σαφείς και ορθές πληροφορίες.

193 Πράγματι, μια επιχείρηση που παρέσχε πληροφορίες με το έντυπο RM δεν μπορεί κατ' αρχήν να ισχυριστεί ότι η Επιτροπή οφείλει να μην λάβει υπόψη τις εν λόγω πληροφορίες και να εξετάσει με περισσότερη προσοχή το κείμενο των προτεινόμενων δεσμεύσεων.

194 Ωστόσο, το επιχείρημα της προσφεύγουσας συνεπάγεται ακριβώς ότι η Επιτροπή όφειλε να θεωρήσει τη φράση «σύμφωνα με την προσφορά» κρίσιμη για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων και τούτο παρά το γεγονός ότι οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν με το έντυπο RM από τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη οδηγούσαν σε διαφορετικό συμπέρασμα.

195 Ωστόσο, εν προκειμένω, η Επιτροπή, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη, μπορούσε να θεωρήσει στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η φράση «σύμφωνα με την προσφορά» που περιλαμβάνεται στη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων δεν ήταν κρίσιμη για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων.

196 Πράγματι, λαμβανομένου υπόψη του ιστορικού της διαμόρφωσης των δεσμεύσεων, που υπενθυμίζεται στις σκέψεις 169 έως 175 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν όφειλε να θεωρήσει ότι η απόκλιση μεταξύ του κειμένου της πρότασης δεσμεύσεων της 14ης Ιουλίου 2013 και του κειμένου της πρότασης δεσμεύσεων της 16ης Ιουλίου 2013 ήταν ουσιαστική.

197 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον σύμφωνα με την οικονομία των σχετικών διατάξεων των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi, που απορρέει από τη διάρθρωσή τους, οι όροι που ρυθμίζουν την απόκτηση κεκτημένων δικαιωμάτων διέπονται από τη ρήτρα που αντιστοιχεί στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων.

198 Συνεπώς, στο μέτρο που η προσφεύγουσα τροποποίησε, με τη φράση «σύμφωνα με την προσφορά», τη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων, η Επιτροπή είχε ακόμη λιγότερους λόγους να υποθέσει ότι η τροποποίηση αυτή αποτελούσε οτιδήποτε άλλο εκτός από «γλωσσική παραλλαγή ήσσονος σημασίας» κατά την έννοια του εντύπου RM.

199 Επιπλέον, αν τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη είχαν την πρόθεση να αποδώσουν διαφορετική έννοια στις διατάξεις που αφορούν τα κεκτημένα δικαιώματα οι οποίες περιλαμβάνονται στις τελικές δεσμεύσεις σε σχέση με τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi, μπορούσαν και όφειλαν να ενημερώσουν συναφώς την Επιτροπή με σαφή σχετική αναφορά στο έντυπο RM.

200 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν μπόρεσε να ανατρέψει το συμπέρασμα που συνήχθη στη σκέψη 63 της προσβαλλόμενης απόφασης. Συνεπώς, η διατύπωση «σύμφωνα με την προσφορά» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων αποτελεί απλή «γλωσσική παραλλαγή ήσσονος σημασίας» σε σχέση με τις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi, κατά τις οποίες για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων δεν απαιτείται παροχή της αεροπορικής υπηρεσίας κατά την περίοδο χρήσης «σύμφωνα με την προσφορά».

Επί της συστηματικής ερμηνείας των επίμαχων διατάξεων

201 Κατά το σημείο 57 της προσβαλλόμενης απόφασης, το γεγονός ότι οι τελικές δεσμεύσεις περιλαμβάνουν ορισμό της «κατάχρησης» αλλά όχι της «προσήκουσας χρήσης» υποδηλώνει ότι η «προσήκουσα χρήση» ισοδυναμεί με «έλλειψη κατάχρησης». Συνεπώς, μια περίπτωση που δεν αποτελεί «κατάχρηση» ως προς τη χρήση των χρονοθυρίδων μπορεί να θεωρηθεί ότι εμπίπτει σε «προσήκουσα χρήση».

202 Η προσβαλλόμενη απόφαση στο σημείο 64 δέχεται ότι τα κεκτημένα δικαιώματα διέπονται από τη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων, ενώ η ρήτρα 1.9 αφορά τον σκοπό της δέσμευσης χρονοθυρίδων. Επομένως, θα ήταν αντίθετο προς την οικονομία των επίμαχων διατάξεων να εξαρτηθεί η αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων από όρους που συνάγονται από τη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων.

203 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ερμηνεία αυτή με μια σειρά επιχειρημάτων.

204 Πρώτον, προκειμένου να εξεταστεί η ερμηνεία που δέχεται η Επιτροπή με την προβαλλόμενη απόφαση υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, επισημαίνεται, κατά πρώτον, ότι όσον αφορά την εξομοίωση της «προσήκουσας χρήσης» με την έλλειψη «κατάχρησης» κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων, στην οποία προβαίνει η προσβαλλόμενη απόφαση, διαπιστώνεται, στη σκέψη 100 ανωτέρω, ότι ο όρος «προσήκουσα χρήση» δεν είναι αφ' εαυτού πλήρως λειτουργικός, αλλά απαιτεί ένα πλαίσιο αναφοράς σε σχέση με το οποίο μπορεί να προσδιοριστεί τι αποτελεί στη συγκεκριμένη περίπτωση χρήση που μπορεί να θεωρηθεί «προσήκουσα».

205 Υπό τις συνθήκες αυτές, τίποτα δεν εμποδίζει, γενικά, να ληφθούν υπόψη άλλες διατάξεις των τελικών δεσμεύσεων προκειμένου να αποδοθεί συγκεκριμένο νόημα στην έννοια της «προσήκουσας χρήσης».

206 Κατά δεύτερον, η εξομοίωση της «προσήκουσας χρήσης» με την έλλειψη «κατάχρησης» κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων δικαιολογείται από πολλές απόψεις.

207 Κατ' αρχάς, η έννοια της «κατάχρησης» μπορεί να γίνει αντιληπτή ως «μη προσήκουσα ή ακατάλληλη χρήση», όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 103 ανωτέρω, με αποτέλεσμα να παρίσταται ενδεδειγμένη η εξομοίωση της «προσήκουσας χρήσης» με την έλλειψη «κατάχρησης».

208 Ακολούθως, η προσφεύγουσα προσάπτει στην παρεμβαίνουσα ότι δεν αξιοποίησε πλήρως τις χρονοθυρίδες. Ωστόσο, η ρήτρα 1.13, στοιχείο β', των τελικών δεσμεύσεων ρυθμίζει ακριβώς την περίπτωση που οι χρονοθυρίδες δεν αξιοποιούνται πλήρως, χαρακτηρίζοντας την περίπτωση αυτή ως «κατάχρηση».

209 Τέλος, επισημαίνεται ότι στις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi, τις οποίες τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη όφειλαν, κατόπιν ρητού αιτήματος της Επιτροπής, να χρησιμοποιήσουν ως πρότυπο για τα κεκτημένα δικαιώματα στις τελικές δεσμεύσεις, οι διατάξεις σχετικά με την «κατάχρηση» εντάσσονται στο πλαίσιο του τμήματος με τίτλο «Αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων επί των χρονοθυρίδων». Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, σύμφωνα με τον τρόπο διάρθρωσης των δεσμεύσεων αυτών, οι διατάξεις σχετικά με την «κατάχρηση» είναι κρίσιμες για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων.

210 Πράγματι, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι τίτλοι των τμημάτων στα νομικά κείμενα έχουν σημασία στο πλαίσιο της συστηματικής ερμηνείας των διατάξεων.

211 Ωστόσο, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 200 ανωτέρω, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη όφειλαν να προβλέψουν κεκτημένα δικαιώματα «του ίδιου τύπου με εκείνα» που προτάθηκαν στην υπόθεση IAG/bmi και η Επιτροπή μπορούσε δικαιολογημένα να θεωρήσει ότι η διαφορά μεταξύ του κειμένου της ρήτρας 1.3.1 των δεσμεύσεων αυτών και του κειμένου της ρήτρας 1.9 των τελικών δεσμεύσεων αποτελούσε μόνο «γλωσσική παραλλαγή ήσσονος σημασίας» και δεν εξέφραζε επιθυμία των μετεχόντων στη συγχώνευση μερών να αποδώσουν διαφορετική έννοια στα κεκτημένα δικαιώματα που προβλέπονται στις τελικές δεσμεύσεις.

212 Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι διατάξεις που αφορούν την «κατάχρηση» μπορούν να είναι κρίσιμες εν προκειμένω για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων.

213 Δεύτερον, όπως μνημονεύθηκε στη σκέψη 197 ανωτέρω, σύμφωνα με την οικονομία των οικείων διατάξεων των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi, οι όροι που διέπουν την απόκτηση κεκτημένων δικαιωμάτων περιλαμβάνονται στη ρήτρα 1.3.2 των δεσμεύσεων αυτών, η οποία αντιστοιχεί στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων, ενώ η ρήτρα 1.3.1 η οποία αντιστοιχεί στη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων επιδιώκει να προσδιορίσει την «ανταγωνιστική αεροπορική υπηρεσία» που μπορεί να παρασχεθεί κατά την περίοδο χρήσης.

214 Η ίδια αυτή διάρθρωση επαναλαμβάνεται στις τελικές δεσμεύσεις, όπως προκύπτει σαφώς από τους ορισμούς των όρων που περιλαμβάνονται σε αυτές.

215 Η διάρθρωση των επίμαχων διατάξεων καθίσταται ακόμα πιο σαφής κατά τη σύγκριση των ρητρών που αφορούν τον προσδιορισμό της «ανταγωνιστικής αεροπορικής υπηρεσίας», οι οποίες περιλαμβάνονται στις δεσμεύσεις των υποθέσεων A++ και IAG/bmi, με τη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων.

216 Πράγματι, από τη ρήτρα 1.2.6 των δεσμεύσεων στην υπόθεση A++, η οποία, επιπλέον, δεν προβλέπει την επιλογή απόκτησης κεκτημένων δικαιωμάτων, προκύπτει ότι ο εισερχόμενος στην αγορά οφείλει να χρησιμοποιήσει τις χρονοθυρίδες αποκλειστικά για «την παροχή των υπηρεσιών που προτείνονται στην προσφορά» και δεν μπορεί να τις χρησιμοποιήσει για την εξυπηρέτηση άλλου δρομολογίου. Συναφώς, η αναφορά στην προσφορά χρησιμεύει για τη διευκρίνιση του τι αποτελεί νόμιμη χρήση των χρονοθυρίδων στα οικεία αεροπορικά δρομολόγια.

217 Όσον αφορά τη ρήτρα 1.3.1 των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi σχετικά με την «ανταγωνιστική αεροπορική υπηρεσία», αυτή προσδιορίζει, όπως η ρήτρα 1.2.6 των δεσμεύσεων στην υπόθεση A++, τη νόμιμη χρήση των χρονοθυρίδων. Ωστόσο, αντί να παραπέμψει συναφώς στην προσφορά του εισερχόμενου στην αγορά, προσδιορίζει την έννοια της νόμιμης χρήσης στην πρώτη περίοδο ως συνιστάμενη στην παροχή υπηρεσίας μεταξύ του οικείου ζεύγους αεροδρομίων. Εντούτοις, δεδομένου ότι στην υπόθεση IAG/bmi ο εισερχόμενος στην αγορά διαθέτει τη δυνατότητα να αποκτήσει κεκτημένα δικαιώματα, που συνεπάγεται ακριβώς τη δυνατότητα χρήσης των χρονοθυρίδων σε οποιοδήποτε αεροπορικό δρομολόγιο, ήταν χρήσιμο να διευκρινιστεί στη δεύτερη περίοδο της ρήτρας 1.3.2 ότι η απαγόρευση της χρήσης των χρονοθυρίδων σε άλλο ζεύγος αεροδρομίων δεν εφαρμοζόταν απόλυτα αλλά μόνο κατά την περίοδο χρήσης και μέχρι την απόκτηση κεκτημένων δικαιωμάτων από τον εισερχόμενο στην αγορά.

218 Συνεπώς, στο πλαίσιο των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi, η δεύτερη περίοδος της ρήτρας 1.3.1 των δεσμεύσεων αυτών έχει την έννοια απλής διευκρίνισης.

219 Η ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων ακολουθεί, κατ' αρχήν, το πρότυπο της ρήτρας 1.3.1 των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi. Πράγματι, στην πρώτη περίοδο της ρήτρας 1.9 των τελικών δεσμεύσεων, η νόμιμη χρήση των χρονοθυρίδων προσδιορίζεται μέσω της πρόβλεψης ότι «κατά κανόνα» ο εισερχόμενος στην αγορά μπορεί να χρησιμοποιήσει τις χρονοθυρίδες μόνο για την εκτέλεση του δρομολογίου μεταξύ του οικείου ζεύγους πόλεων. Στη δεύτερη περίοδο διευκρινίζεται ότι η απαγόρευση αυτή δεν ισχύει αν ο εισερχόμενος στην αγορά παρείχε την υπηρεσία αυτή κατά την περίοδο χρήσης.

220 Υπό τις συνθήκες αυτές, καθίσταται σαφές ότι η προσθήκη της φράσης «σύμφωνα με την προσφορά», στο μέτρο που η φράση αυτή θα έπρεπε να γίνει αντιληπτή ως ένας de facto ορισμός των κεκτημένων δικαιωμάτων, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, αποκλίνει σημαντικά στη διατύπωση από τον τρόπο διάρθρωσης των αντίστοιχων διατάξεων των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi, τις οποίες τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη όφειλαν να ακολουθήσουν ως πρότυπο.

221 Πράγματι, η δεύτερη περίοδος της ρήτρας 1.3.1 των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi αποσκοπεί μόνο στο να διευκρινίσει το γεγονός ότι η απαγόρευση της χρήσης των χρονοθυρίδων σε άλλο ζεύγος πόλεων δεν ισχύει σε περίπτωση απόκτησης κεκτημένων δικαιωμάτων. Συνεπώς, η περίοδος αυτή δεν προβλέπει ποιοτικές απαιτήσεις ως προϋποθέσεις για τη χρήση των χρονοθυρίδων σε άλλα δρομολόγια.

222 Επίσης, στις δεσμεύσεις στην υπόθεση A++, η παραπομπή στην προσφορά του εισερχόμενου στην αγορά χρησιμεύει μόνο για να διευκρινιστεί το γεγονός ότι οι χρονοθυρίδες μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο στο δρομολόγιο που ορίζεται στην εν λόγω προσφορά, χωρίς να επιβάλλει απαιτήσεις σχετικά με την αξιοποίηση των χρονοθυρίδων.

223 Παρόλο που από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη, συνδυάζοντας τις διατάξεις που προέρχονται από τις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi και ένα τμήμα περιόδου που προέρχεται από τις δεσμεύσεις στην υπόθεση A++, απέκλιναν από τις δεσμεύσεις στην υπόθεση IAG/bmi τις οποίες όφειλαν ωστόσο να χρησιμοποιήσουν ως πρότυπο, πρέπει να επισημανθεί ότι η ερμηνεία κατά την οποία η ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων περιλαμβάνει τον de facto ορισμό των κεκτημένων δικαιωμάτων δεν συνάδει, από πολλές απόψεις, με την οικονομία των επίμαχων διατάξεων.

224 Κατά πρώτον, όπως προκύπτει από τις ρήτρες 1.9 και 1.10 των τελικών δεσμεύσεων και όπως, επιπλέον, επιβεβαιώνεται από το τμήμα «ορισμοί» των εν λόγω δεσμεύσεων, η πρώτη ρήτρα αποσκοπεί στο να προσδιορίσει τη χρήση των χρονοθυρίδων που μπορεί να πραγματοποιηθεί κατά την περίοδο χρήσης, ενώ η δεύτερη προσδιορίζει τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την απόκτηση κεκτημένων δικαιωμάτων.

225 Υπό τις συνθήκες αυτές, θα ήταν αντίθετο προς την οικονομία των επίμαχων διατάξεων να θεωρηθεί η δεύτερη περίοδος της ρήτρας 1.9 των τελικών δεσμεύσεων ως ο de facto ορισμός των όρων αναγνώρισης κεκτημένων δικαιωμάτων.

226 Κατά δεύτερον, αν γινόταν δεκτή η άποψη ότι η ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων περιέχει de facto ορισμό των όρων αναγνώρισης κεκτημένων δικαιωμάτων, όχι μόνο θα υπήρχαν δύο ορισμοί της έννοιας αυτής, αλλά τούτο θα οδηγούσε σε αντιφατικούς όρους για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων.

227 Πράγματι, αφενός, από τη δεύτερη περίοδο της ρήτρας 1.9 των τελικών δεσμεύσεων θα προέκυπτε ότι ο εισερχόμενος πρέπει να έχει αξιοποιήσει την αεροπορική υπηρεσία «σύμφωνα με την προσφορά» κατά την περίοδο χρήσης και, αφετέρου, από τη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων θα προέκυπτε ότι ο εισερχόμενος στην αγορά πρέπει να έχει προβεί σε «προσήκουσα χρήση» των χρονοθυρίδων κατά την περίοδο χρήσης.

228 Συναφώς, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αποσκοπεί στην εξάλειψη της αντίφασης αυτής δεν ευσταθεί.

229 Κατά την προσφεύγουσα, για να «αποφευχθεί μια σύγκρουση μεταξύ της ρήτρας 1.9 και της ρήτρας 1.10» των τελικών δεσμεύσεων, θα έπρεπε να εξεταστεί, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη «προσήκουσας χρήσης», αν οι χρονοθυρίδες αξιοποιήθηκαν «σύμφωνα με την προσφορά».

230 Ωστόσο, η άποψη της προσφεύγουσας συνεπάγεται, κατ' αρχάς, ότι η φράση «σύμφωνα με την προσφορά» που περιλαμβάνεται στη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων καθίσταται προϋπόθεση για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων, δημιουργώντας με τον τρόπο αυτό αντίφαση με τη ρήτρα 1.10 των εν λόγω δεσμεύσεων, η οποία ακολούθως αίρεται με την εξομοίωση της «προσήκουσας χρήσης» με τη χρήση «σύμφωνα με την προσφορά».

231 Ωστόσο, μια τέτοιου είδους ερμηνευτική προσέγγιση δεν έχει μόνο τεχνητό χαρακτήρα, αλλά αντίκειται επίσης στο γεγονός ότι από τη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων συνάγεται σαφώς ότι αυτή περιέχει τον ορισμό των κεκτημένων δικαιωμάτων, προβλέποντας τους όρους για την αναγνώριση των δικαιωμάτων αυτών.

232 Κατά τρίτον, από την εξέταση της κρισιμότητας των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στο έντυπο RM προκύπτει ότι η φράση «σύμφωνα με την προσφορά» αποτελεί απλώς «γλωσσική παραλλαγή ήσσονος σημασίας».

233 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσέγγιση της προσφεύγουσας που συνίσταται στο να καταστεί η φράση «σύμφωνα με την προσφορά» ουσιαστική προϋπόθεση για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων, αντικαθιστώντας στην πράξη την προϋπόθεση που προβλέπεται ρητώς στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων, δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

234 Καθίσταται συνεπώς σαφές ότι η δυσχέρεια στην ερμηνεία της έννοιας της «προσήκουσας χρήσης» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων οφείλεται στο γεγονός ότι τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη πρόσθεσαν τον όρο «σύμφωνα με την προσφορά» στη ρήτρα 1.9 των εν λόγω δεσμεύσεων. Πράγματι, αντί να χρησιμοποιήσουν διατάξεις ίδιου τύπου με εκείνες των δεσμεύσεων στην υπόθεση IAG/bmi, όπως ζήτησε ρητώς η Επιτροπή, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη επέλεξαν έναν συνδυασμό των διατάξεων των δεσμεύσεων αυτών με στοιχεία από τις δεσμεύσεις στην υπόθεση A++, προσθέτοντας παράλληλα τη φράση «σύμφωνα με την προσφορά» στη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων.

235 Τρίτον, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν κατάφερε να προβάλει επιχειρήματα σχετικά με την οικονομία των κρίσιμων διατάξεων που περιλαμβάνονται στις τελικές δεσμεύσεις, τα οποία να μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση την εξομοίωση της «προσήκουσας χρήσης» με την έλλειψη «κατάχρησης» κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των εν λόγω δεσμεύσεων.

236 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο πλαίσιο αυτό, κατά πρώτον, ότι οι διατάξεις σχετικά με την «κατάχρηση» που προβλέπονται στις ρήτρες 1.13 και 1.14 των τελικών δεσμεύσεων έχουν αυτοτελή σκοπό, πράγμα που συνεπάγεται ότι ο όρος «κατάχρηση» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.13 των τελικών δεσμεύσεων δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τον προσδιορισμό της έννοιας του όρου «προσήκουσα χρήση» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.10 των εν λόγω δεσμεύσεων.

237 Συναφώς, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι οι δεσμεύσεις για τις χρονοθυρίδες που έγιναν δεκτές από την Επιτροπή στο παρελθόν περιελάμβαναν ρήτρες σχετικά με την «κατάχρηση» ακόμη και στις περιπτώσεις που δεν προέβλεπαν κεκτημένα δικαιώματα, όπως για παράδειγμα οι δεσμεύσεις στην υπόθεση A++.

238 Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει επιπλέον ότι σκοπός των ρητρών σχετικά με την «κατάχρηση» είναι να προστατευθεί η ακεραιότητα των δεσμεύσεων για τις χρονοθυρίδες και η αεροπορική εταιρία που προβαίνει σε διάθεση των χρονοθυρίδων.

239 Τα επιχειρήματα αυτά δεν ασκούν επιρροή. Συναφώς, αρκεί να επισημανθεί, όπως ορθά έπραξε η Επιτροπή, ότι το γεγονός ότι οι διατάξεις σχετικά με την «κατάχρηση» έχουν αυτοτελή σκοπό δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να ασκεί η ρήτρα 1.13 των τελικών δεσμεύσεων σχετικά με την «κατάχρηση» επιρροή και για τον προσδιορισμό της έννοιας της «προσήκουσας χρήσης».

240 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εξέταση της «κατάχρησης» πραγματοποιείται, όπως συνάγεται από τις ρήτρες 1.13 και 1.14 των τελικών δεσμεύσεων, κατά τρόπο διαρκή, κατά την περίοδο χρήσης των χρονοθυρίδων, δηλαδή κατά τη διάρκεια έξι περιόδων IATA, ενώ η εξέταση της «προσήκουσας χρήσης» πραγματοποιείται, όπως συνάγεται από τη ρήτρα 1.11 των τελικών δεσμεύσεων, στο τέλος της περιόδου χρήσης.

241 Η προσφεύγουσα συνάγει εξ αυτού ότι είναι «παράλογο και τεχνητό» να εξετάζεται στο τέλος της περιόδου χρήσης αν υπήρξε «κατάχρηση». Πράγματι, οι κανόνες που διατυπώνονται στη ρήτρα 1.14 των τελικών δεσμεύσεων προβλέπουν ότι, σε περίπτωση «κατάχρησης» των χρονοθυρίδων από τον εισερχόμενο στην αγορά, η συμφωνία απελευθέρωσης των χρονοθυρίδων καταγγέλλεται, με αποτέλεσμα «εισερχόμενος στην αγορά που προβαίνει σε κατάχρηση να μην έχει τη δυνατότητα να φτάσει στο τέλος της περιόδου χρήσης και να αξιώσει να του αναγνωρισθούν κεκτημένα δικαιώματα».

242 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το γεγονός ότι η εξέταση της «κατάχρησης» πραγματοποιείται κατά τρόπο διαρκή κατά την περίοδο χρήσης δεν συνεπάγεται, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι είναι περιττή μεταγενέστερη εξέταση, στο πλαίσιο της εξέτασης της «προσήκουσας χρήσης». Πράγματι, υφίσταται πάντοτε το ενδεχόμενο να μην έχει ακολουθηθεί η διαδικασία που προβλέπεται στη ρήτρα 1.14 των τελικών δεσμεύσεων, ο εισερχόμενος στην αγορά να έχει θέσει τέλος στην κατάχρηση εντός της ταχθείσας προθεσμίας ή τα μέρη να μην ασκήσουν το δικαίωμά τους να καταγγείλουν τη συμφωνία απελευθέρωσης των χρονοθυρίδων λόγω κατάχρησης εκ μέρους του εισερχόμενου στην αγορά.

243 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ισοδυναμία μεταξύ της «προσήκουσας χρήσης» και της έλλειψης «κατάχρησης» καθιστά περιττή τη διαδικασία που προβλέπεται στη ρήτρα 1.11 των τελικών δεσμεύσεων, κατά την οποία η Επιτροπή, κατόπιν γνωμοδότησης του εντολοδόχου, εγκρίνει, ενδεχομένως, τα κεκτημένα δικαιώματα. Πράγματι, στο μέτρο που εισερχόμενος στην αγορά τηρεί την αρχή της «απώλειας των χρονοθυρίδων σε περίπτωση μη χρήσης τους», κατ' εφαρμογή του κανονισμού για τις χρονοθυρίδες, και επιπλέον αξιοποιεί τις χρονοθυρίδες χωρίς να προβαίνει σε «κατάχρηση», θα διατεθούν εκ νέου στον ίδιο αυτοδικαίως χρονοθυρίδες κατά την επόμενη περίοδο προγραμματισμού δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού. Αν τούτο αρκούσε για την απόκτηση κεκτημένων δικαιωμάτων, οι δεσμεύσεις θα προέβλεπαν ότι ο εισερχόμενος στην αγορά θεωρείται ότι απέκτησε κεκτημένα δικαιώματα υπό τον όρο ότι εξακολουθεί να διαθέτει τις χρονοθυρίδες δυνάμει του κανονισμού για τις χρονοθυρίδες κατά το πέρας της περιόδου χρήσης.

244 Ωστόσο, η Επιτροπή επισημαίνει, συναφώς, στο σημείο 83 του υπομνήματος αντικρούσεως, χωρίς να αντικρούεται από την προσφεύγουσα, ότι η τελευταία περιορίζει εσφαλμένα την εμβέλεια των διατάξεων που αφορούν την κατάχρηση και περιλαμβάνονται στη ρήτρα 1.13 των τελικών δεσμεύσεων στην τήρηση της αρχής της «απώλειας των χρονοθυρίδων σε περίπτωση μη χρήσης τους». Πράγματι, από τους ίδιους τους όρους της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων συνάγεται ότι η τήρηση του τελευταίου αυτού κανόνα δεν αρκεί για να διαπιστωθεί η έλλειψη της «κατάχρησης».

245 Κατά τέταρτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας το οποίο αντλείται από ένα προβαλλόμενο «συνεκτικό σύστημα» δεν ευσταθεί.

246 Συναφώς, κατά την προσφεύγουσα, από τις ρήτρες 1.1, 1.9, 1.10, 1.24, 1.26 και 1.27 των τελικών δεσμεύσεων προκύπτει ότι αυτές συγκροτούν ένα συνεκτικό σύστημα στο πλαίσιο του οποίου χρονοθυρίδες διατίθενται στους εισερχόμενους στην αγορά για την πραγματοποίηση ενός

καθημερινού δρομολογίου στο οικείο ζεύγος αεροδρομίων μέχρι το όριο των επτά δρομολογίων εβδομαδιαίως. Οι εισερχόμενοι στην αγορά πρέπει να προσδιορίσουν, ως «βασικούς όρους» της επίσημης προσφοράς τους, τον αριθμό των δρομολογίων και, συνεπώς, τις χρονοθυρίδες που επιθυμούν να λάβουν. Οι επίσημες προσφορές θα αξιολογηθούν και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, θα καταταγούν σε συνάρτηση με την αποτελεσματικότητα της ανταγωνιστικής πίεσης που θα ασκηθεί. Συναφώς, ο αριθμός των δρομολογίων που ζητούνται αποτελεί ένα κριτήριο εκτίμησης. Μετά τη διάθεση των χρονοθυρίδων βάσει της επίσημης προσφοράς, ο εισερχόμενος στην αγορά οφείλει να αξιοποιήσει τις εν λόγω χρονοθυρίδες σύμφωνα με την προσφορά για έξι συνεχόμενες περιόδους πριν του επιτραπεί να χρησιμοποιήσει τις χρονοθυρίδες σε άλλο ζεύγος πόλεων δυνάμει της αξιολόγησης που αποσκοπεί να καθορίσει αν ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά προέβη σε «προσήκουσα χρήση» των χρονοθυρίδων.

247 Επισημαίνεται ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας συνίσταται κυρίως στη συναγωγή συμπερασμάτων από τις διατάξεις που διέπουν την προσφορά του νεοεισερχόμενου στην αγορά και την αξιολόγηση της προσφοράς αυτής για την ερμηνεία του όρου «προσήκουσα χρήση» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων που αφορά την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων.

248 Ωστόσο, όπως ορθά επισημαίνει η Επιτροπή, οι διατάξεις που διέπουν την προσφορά του νεοεισερχόμενου στην αγορά και την αξιολόγηση της προσφοράς αυτής είναι κρίσιμες για τη χορήγηση στον νεοεισερχόμενο χρονοθυρίδων που παρέχονται στο πλαίσιο διορθωτικών μέτρων, αλλά δεν έχουν ως σκοπό, συστηματικά, να θεσπίσουν τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί ο νεοεισερχόμενος για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων. Για τον ίδιο λόγο, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αντλήσει επιχείρημα από την αξιολόγηση της προσφοράς της παρεμβαίνουσας από την Επιτροπή και τον ανεξάρτητο εντολοδόχο.

249 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, σύμφωνα με συστηματική ερμηνεία των επίμαχων διατάξεων, η έννοια του όρου «προσήκουσα χρήση» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.10 των τελικών δεσμεύσεων μπορεί να γίνει αντιληπτή ως έλλειψη «κατάχρησης» κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των εν λόγω δεσμεύσεων. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν κατάφερε να αποδείξει ότι η συστηματική ερμηνεία που ακολούθησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στη γενική οικονομία των διατάξεων των τελικών δεσμεύσεων.

Επί της ερμηνείας των επίμαχων διατάξεων λαμβανομένου υπόψη του σκοπού τους και του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται

250 Κατά τα σημεία 54 έως 57 της προσβαλλόμενης απόφασης, η αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων αποσκοπεί να παρακινήσει πιθανό εισερχόμενο στην αγορά να εκτελέσει το δρομολόγιο Λονδίνο–Φιλαδέλφεια. Για τον σκοπό αυτό, είναι σημαντικό τα κριτήρια αναγνώρισης κεκτημένων δικαιωμάτων να είναι σαφή και επαληθεύσιμα και να εγγυώνται στον εισερχόμενο στην αγορά ασφάλεια δικαίου. Η δε ερμηνεία σύμφωνα με την οποία η «προσήκουσα χρήση» γίνεται αντιληπτή ως έλλειψη «κατάχρησης» κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων είναι η μοναδική που εγγυάται την αναγκαία ασφάλεια δικαίου.

251 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ερμηνεία αυτή με μια σειρά επιχειρημάτων.

252 Η προσφεύγουσα προσάπτει κυρίως στην ερμηνεία που δέχεται η προσβαλλόμενη απόφαση ότι δεν λαμβάνει υπόψη τον σκοπό των επίμαχων διατάξεων και το πλαίσιο στο οποίο αυτές εντάσσονται.

253 Όσον αφορά, πρώτον, τον σκοπό των επίμαχων διατάξεων υπό το πρίσμα του οποίου πρέπει να ερμηνευθεί η έννοια της «προσήκουσας χρήσης», η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι σκοπός των επίμαχων διατάξεων είναι να διασφαλιστεί ότι οι χρονοθυρίδες που λαμβάνονται στο πλαίσιο διορθωτικών μέτρων χρησιμοποιούνται για τις έξι περιόδους της περιόδου χρήσης με τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται η μέγιστη ανταγωνιστική πίεση και, συνεπώς, η μεγιστοποίηση των πιθανών πλεονεκτημάτων για τον καταναλωτή, με την επανάληψη, κυρίως, στο μέτρο του δυνατού, του καθημερινού δρομολογίου που διασφάλιζε στο παρελθόν η US Airways. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο σκοπός των τελικών δεσμεύσεων συνίσταται στην εξάλειψη κάθε σοβαρής αμφιβολίας που προκλήθηκε από τη συγχώνευση. Συνεπώς, η ερμηνεία της Επιτροπής είναι εσφαλμένη καθόσον αποδίδει υπερβολική σημασία στον σκοπό να καταστούν πιο ελκυστικές οι χρονοθυρίδες.

254 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι δεσμεύσεις αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της απόφασης έγκρισης και πρέπει να ερμηνευθούν υπό το πρίσμα της τελευταίας, όπως διαπιστώνεται στη σκέψη 112 ανωτέρω.

255 Όπως προκύπτει ιδίως από το πρώτο εδάφιο των τελικών δεσμεύσεων, τα μετέχοντα στη συγχώνευση μέρη ανέλαβαν τις δεσμεύσεις αυτές προκειμένου να μπορέσει η Επιτροπή να διαπιστώσει ότι εξάλειψαν τις σοβαρές αμφιβολίες της και να κρίνει, ως εκ τούτου, τη συγχώνευση συμβατή με την εσωτερική αγορά.

256 Πράγματι, όπως αναγνωρίζει η προσφεύγουσα στο σημείο 14 του δικογράφου της προσφυγής, η Επιτροπή θεωρούσε ότι ήταν αναγκαίο να συμπεριληφθούν τα κεκτημένα δικαιώματα προκειμένου να εξαλειφθεί κάθε σοβαρή αμφιβολία που προκλήθηκε από την πράξη της συγχώνευσης.

257 Συναφώς, από την παράγραφο 179 της απόφασης έγκρισης προκύπτει ότι οι δεσμεύσεις για τις χρονοθυρίδες ήταν αποδεκτές από την Επιτροπή μόνο στο μέτρο που ήταν αρκούντως σαφές ότι ένας νεοεισερχόμενος θα αναλάμβανε πραγματικά τις χρονοθυρίδες.

258 Συνεπώς, ο δεδηλωμένος σκοπός της αναγνώρισης κεκτημένων δικαιωμάτων ήταν, όπως προκύπτει από το σημείο 1.1 του εντύπου RM της 30ής Ιουλίου 2013 και επιβεβαιώνεται από την παράγραφο 181 της απόφασης έγκρισης, να καταστεί η προσφορά των χρονοθυρίδων περισσότερο ελκυστική.

259 Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα, στην παράγραφο 186 της απόφασης έγκρισης, ότι ιδίως όσον αφορά τις «ενδείξεις σχετικά με μια πιθανή και έγκαιρη είσοδο στην αγορά», η δέσμευση σχετικά με τις χρονοθυρίδες ήταν «βασικό στοιχείο της πιθανής και έγκαιρης εισόδου στην αγορά όσον αφορά το δρομολόγιο Λονδίνο–Φιλαδέλφεια».

260 Επίσης, όπως συνάγεται από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 118 ανωτέρω, η Επιτροπή πρέπει να είναι σε θέση να καταλήξει με βεβαιότητα στο συμπέρασμα ότι θα είναι δυνατή η θέση των δεσμεύσεων σε εφαρμογή.

261 Συνεπώς, όπως προβλέπεται στο σημείο 55 της προσβαλλόμενης απόφασης, ο σκοπός για τον οποίο συμπεριλήφθηκαν κεκτημένα δικαιώματα στις τελικές δεσμεύσεις ήταν να παρακινηθεί ο εισερχόμενος στην αγορά να αναλάβει τις χρονοθυρίδες προκειμένου να καταστεί αρκούντως πιθανή η αποτελεσματική εφαρμογή των δεσμεύσεων.

262 Αντιθέτως, η άποψη της προσφεύγουσας σχετικά με τη «μέγιστη ανταγωνιστική πίεση» που συνεπάγεται κυρίως ότι το καθημερινό δρομολόγιο που εκτελούσε στο παρελθόν η US Airways θα εξακολουθήσει να εκτελείται στο μέτρο του δυνατού, δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

263 Πράγματι, κατά πρώτον, το επιχείρημα που αντλείται από τη μέγιστη ανταγωνιστική πίεση δεν βρίσκει έρεισμα στην απόφαση έγκρισης, όπως προκύπτει από την ανωτέρω ανάλυση. Αν η προσφεύγουσα στηρίζεται συναφώς στις παραγράφους 180 και 186 της απόφασης έγκρισης, αρκεί η διαπίστωση ότι το ίδιο το γράμμα των παραγράφων αυτών δεν στηρίζει το επιχείρημά της.

264 Κατά δεύτερον, το επιχείρημα που αντλείται από τη μέγιστη ανταγωνιστική πίεση δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στις διατάξεις των ρητρών 1.24 έως 1.27 των τελικών δεσμεύσεων σχετικά με την προσφορά του πιθανού νεοεισερχόμενου στην αγορά και τη διαδικασία επιλογής, από τις οποίες προκύπτει, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, ότι ο φορέας εκμετάλλευσης που πρέπει να επιλεγεί είναι εκείνος που θα ασκήσει την πιο αποτελεσματική ανταγωνιστική πίεση.

265 Ωστόσο, συναφώς, αρκεί να επισημανθεί ότι διαπιστώθηκε, στη σκέψη 248 ανωτέρω, ότι οι διατάξεις που διέπουν την προσφορά του νεοεισερχόμενου στην αγορά και την αξιολόγηση της προσφοράς αυτής είναι κρίσιμες για τη χορήγηση στον νεοεισερχόμενο στην αγορά των χρονοθυρίδων που παρέχονται στο πλαίσιο διορθωτικών μέτρων, αλλά δεν έχουν ως στόχο να καθορίσουν τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί ο νεοεισερχόμενος για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων.

266 Κατά τρίτον, η ίδια η φύση των κεκτημένων δικαιωμάτων δεν συνάδει με το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η έννοια της «προσήκουσας χρήσης» πρέπει να ερμηνευθεί κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζει τη «μέγιστη ανταγωνιστική πίεση».

267 Πράγματι, η αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων συνεπάγεται ότι ο εισερχόμενος στην αγορά αποκτά τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί τις χρονοθυρίδες σε οποιοδήποτε αεροπορικό δρομολόγιο μετά από ένα χρονικό διάστημα εκμετάλλευσης που περιλαμβάνει έξι περιόδους IATA. Υπό τις συνθήκες αυτές, το να συμπεριληφθούν κεκτημένα δικαιώματα στις τελικές δεσμεύσεις δεν εξυπηρετεί τον σκοπό της πρόκλησης μέγιστης ανταγωνιστικής πίεσης στο δρομολόγιο Λονδίνο–Φιλαδέλφεια.

268 Κατά τέταρτον, εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή διαθέτει, κατά τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 119 και 120 ανωτέρω, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για να αξιολογήσει αν οι δεσμεύσεις αποτελούν άμεση και επαρκή απάντηση ικανή να εξαλείψει πλήρως όλες τις σοβαρές αμφιβολίες.

269 Συνεπώς, δεδομένου ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο της άσκησης της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει κατά την έκδοση της απόφασης έγκρισης, έκρινε ότι ήταν απαραίτητο να συμπεριληφθεί η δυνατότητα απόκτησης κεκτημένων δικαιωμάτων για να καταστούν οι χρονοθυρίδες πιο ελκυστικές προκειμένου να είναι αρκούντως πιθανή η είσοδος ενός ανταγωνιστή στην αγορά και να μπορούν οι δεσμεύσεις να εξαλείψουν τις αμφιβολίες της σχετικά με τη συμβατότητα της συγχώνευσης με την εσωτερική αγορά, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αντικαταστήσει την εκτίμηση αυτή με τη δική της εκτίμηση σύμφωνα με την οποία η χορήγηση των χρονοθυρίδων επιδιώκει τον σκοπό να διασφαλιστεί ότι ο πιθανός εισερχόμενος στην αγορά θα ασκήσει τη μέγιστη ανταγωνιστική πίεση στο δρομολόγιο Λονδίνο–Φιλαδέλφεια.

270 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον η προσφεύγουσα δεν προσάπτει στην Επιτροπή ότι υπέπεσε, κατά την εκτίμησή της που οδήγησε στην απόφαση έγκρισης, σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

271 Συνεπώς, η Επιτροπή έκρινε ορθά στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η δυνατότητα αναγνώρισης κεκτημένων δικαιωμάτων είχε ως σκοπό να καταστήσει πιο ελκυστικές τις χρονοθυρίδες.

272 Δεύτερον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ερμηνεία που υιοθέτησε η Επιτροπή στο σημείο 57 της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά την οποία, προκειμένου να κατοχυρώνεται η απαραίτητη ασφάλεια δικαίου, ο όρος «προσήκουσα χρήση» πρέπει να ερμηνεύεται ως αναφερόμενος στην έλλειψη «κατάχρησης», κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων.

273 Ωστόσο, κατά την προσφεύγουσα, η ερμηνεία της «προσήκουσας χρήσης» υπό την έννοια ότι καλύπτει τη χρήση «σύμφωνα με την προσφορά» εγγυάται μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου στον εισερχόμενο στην αγορά, καθόσον ο ίδιος είναι εκείνος που καθορίζει τους όρους της προσφοράς του. Το γεγονός ότι ο εισερχόμενος στην αγορά αποκλίνει από την προσφορά του μπορεί να αποτελεί, ασφαλώς, πηγή ανασφάλειας, αλλά θα είναι ο ίδιος υπεύθυνος γι' αυτό.

274 Συναφώς, κατά πρώτον, πρέπει να επισημανθεί η σημασία της ασφάλειας δικαίου για τον εισερχόμενο στην αγορά.

275 Πρέπει να υπομνησθεί ότι από τη σκέψη 125 ανωτέρω προκύπτει ότι το κείμενο των τελικών δεσμεύσεων ασκεί επίσης επιρροή στους τρίτους που αναλαμβάνουν τις δραστηριότητες των μετεχόντων στη συγκέντρωση μερών, καθόσον οι όροι της ανάληψης τέτοιων δραστηριοτήτων καθορίζονται σε μεγάλο βαθμό από τις δεσμεύσεις οι οποίες, συνεπώς, έχουν σημασία για τις εμπορικές επιλογές τους και μπορούν να δημιουργήσουν σε αυτούς εύλογες προσδοκίες.

276 Κατά δεύτερον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με την ερμηνεία που υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η έννοια της «προσήκουσας χρήσης» προϋποθέτει ότι η Επιτροπή διαθέτει εξουσία εκτιμήσεως για να καθορίσει αν μια αξιοποίηση των χρονοθυρίδων που δεν πραγματοποιήθηκε πλήρως «σύμφωνα με την προσφορά» μπορεί εντούτοις να θεωρηθεί «προσήκουσα χρήση».

277 Ωστόσο, κατ' αρχήν, η ίδια η ύπαρξη τέτοιου είδους εξουσίας εκτιμήσεως της Επιτροπής για να αποφασίσει για τα κεκτημένα δικαιώματα έχει ως αποτέλεσμα να καταστεί η αναγνώριση των δικαιωμάτων αυτών λιγότερο προβλέψιμη για τον εισερχόμενο στην αγορά από ό,τι αν εφαρμόζονταν οι διατάξεις που αφορούν την «κατάχρηση». Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο εν προκειμένω, στο μέτρο που οι τελικές δεσμεύσεις δεν περιλαμβάνουν σαφή και ακριβή στοιχεία βάσει των οποίων θα έπρεπε να ασκηθεί η εν λόγω εξουσία εκτιμήσεως, με εξαίρεση τις διατάξεις που αφορούν την «κατάχρηση», οι οποίες, κατά την προσφεύγουσα, δεν θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη.

278 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η ερμηνεία της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία η έννοια της «προσήκουσας χρήσης» πρέπει να γίνει αντιληπτή ως έλλειψη «κατάχρησης» κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων συνάδει με τον σκοπό των επίμαχων διατάξεων.

279 Όσον αφορά, τρίτον, την ερμηνεία βάσει του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται οι τελικές δεσμεύσεις, επισημαίνεται, κατά πρώτον, ότι στη σκέψη 124 ανωτέρω έγινε δεκτό ότι οι εν λόγω δεσμεύσεις πρέπει να ερμηνευθούν λαμβανομένου υπόψη του κανονισμού για τις χρονοθυρίδες.

280 Συναφώς, δεν αμφισβητείται ότι η χρήση των χρονοθυρίδων από την παρεμβαίνουσα κατά την περίοδο χρήσης πληρούσε τις προβλεπόμενες στο άρθρο 10, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού για τις χρονοθυρίδες απαιτήσεις για τη διατήρηση των χρονοθυρίδων.

281 Βεβαίως, το γεγονός ότι η χρήση των χρονοθυρίδων τηρούσε τις διατάξεις του άρθρου 10, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού για τις χρονοθυρίδες δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη ότι πρέπει να θεωρηθεί ως «προσήκουσα χρήση» κατά την έννοια της ρήτρας 1.10 των τελικών δεσμεύσεων. Πράγματι, όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα, ο σκοπός που επιδιώκουν οι διατάξεις του άρθρου 10, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού για τις χρονοθυρίδες είναι διακριτός και δεν μπορεί να συγχέεται με τον σκοπό που επιδιώκει η αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων.

282 Ωστόσο, η ερμηνεία που υποστηρίζει η προσφεύγουσα αποκλίνει από τις σχετικές διατάξεις των ρυθμίσεων της Ένωσης στον εν λόγω τομέα.

283 Συνεπώς, στο μέτρο που οι διατάξεις του άρθρου 10, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού για τις χρονοθυρίδες αποτελούν το κανονιστικό πλαίσιο αναφοράς στην Ένωση, θα αναμενόταν, αν οι όροι για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων απέκλιναν από το πλαίσιο αυτό, τούτο να συνάγεται σαφώς από το κείμενο των τελικών δεσμεύσεων. Ωστόσο, όπως προκύπτει από την ανωτέρω ανάλυση, τούτο δεν ισχύει εν προκειμένω. Πράγματι, η ερμηνεία που υποστηρίζει η προσφεύγουσα στηρίζεται κατ' ουσίαν στη φράση «σύμφωνα με την προσφορά» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων, η οποία αποτελεί απλώς, όπως διαπιστώνεται στη σκέψη 200 ανωτέρω, «γλωσσική παραλλαγή ήσσονος σημασίας».

284 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα τονίζει την έκταση της ελλιπούς αξιοποίησης των χρονοθυρίδων από την παρεμβαίνουσα, η οποία, κατά την άποψή της, είναι άνευ προηγουμένου, για να ισχυριστεί ότι είναι αδιανόητο η τελευταία να μπορεί, λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω αδικαιολόγητης ελλιπούς αξιοποίησης, να αξιώσει να της αναγνωριστούν κεκτημένα δικαιώματα.

285 Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με τους υπολογισμούς της και αν υποτεθεί ότι η ερμηνεία της Επιτροπής είναι η ορθή, η παρεμβαίνουσα θα μπορούσε να αξιοποιήσει τις χρονοθυρίδες σε ποσοστό μόλις 65 % και να εξακολουθεί να μπορεί να αξιώσει να της αναγνωριστούν κεκτημένα δικαιώματα, το ενδεχόμενο δε αυτό υπονομεύει τους σκοπούς των τελικών δεσμεύσεων, αποδεικνύοντας συνεπώς ότι η ερμηνεία που έγινε δεκτή από την Επιτροπή είναι εσφαλμένη.

286 Συναφώς, από τους πίνακες που παραθέτει η προσφεύγουσα στο σημείο 42 του δικογράφου της προσφυγής προκύπτει ότι η ελλιπής αξιοποίηση κατά την περίοδο χρήσης οφείλεται ιδίως στο γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα επέστρεψε 389 χρονοθυρίδες στον συντονιστή πριν την καταληκτική ημερομηνία επιστροφής, ενώ μόλις 81 χρονοθυρίδες δεν χρησιμοποιήθηκαν λόγω της ακύρωσης πτήσεων.

287 Επιπλέον, από τους πίνακες αυτούς προκύπτει ότι η χρήση των χρονοθυρίδων από την παρεμβαίνουσα, εκτός από τις χρονοθυρίδες που επιστράφηκαν, ανερχόταν, κατά την περίοδο χρήσης, σε επίπεδο που κυμαινόταν μεταξύ ποσοστού 92 % και 100 %.

288 Συνεπώς, η έκταση της ελλιπούς αξιοποίησης που καταγγέλλει η προσφεύγουσα οφείλεται ιδίως στο γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα αξιοποίησε την προβλεπόμενη στο άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού για τις χρονοθυρίδες δυνατότητα επιστροφής των χρονοθυρίδων στον

συντονιστή πριν την καταληκτική ημερομηνία επιστροφής, με αποτέλεσμα να μην ληφθούν υπόψη οι χρονοθυρίδες που επιστράφηκαν για τον υπολογισμό του ποσοστού αξιοποίησης 80 % σύμφωνα με τον κανόνα που θεσπίζει το άρθρο 10, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.

289 Ωστόσο, δεν τίθεται εν προκειμένω το ζήτημα αν η παραπομπή, που περιλαμβάνεται στη ρήτρα 1.13 των τελικών δεσμεύσεων, στην αρχή της «απώλειας των χρονοθυρίδων σε περίπτωση μη χρήσης τους», η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού για τις χρονοθυρίδες, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παραπέμπει επίσης, σιωπηρά, στο άρθρο 10, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού.

290 Πράγματι, η προσφεύγουσα δεν βάλλει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά της προσβαλλόμενης απόφασης καθόσον αυτή εφαρμόζει το άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού για τις χρονοθυρίδες για να καταλήξει, στο σημείο 83, στο συμπέρασμα ότι οι χρονοθυρίδες που επιστράφηκαν δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εφαρμογή της αρχής της «απώλειας των χρονοθυρίδων σε περίπτωση μη χρήσης τους» και του ορίου του 80 % που απορρέει από το άρθρο 10, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού. Η προσφεύγουσα αναγνώρισε ρητά, στο σημείο 7 του υπομνήματος απαντήσεως, ότι η παρεμβαίνουσα δεν προέβη σε «κατάχρηση», κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων.

291 Εν πάση περιπτώσει, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από το γεγονός ότι ακόμη και αξιοποίηση των χρονοθυρίδων σε ποσοστό μόλις 65 % θα παρείχε στην παρεμβαίνουσα τη δυνατότητα να αποκτήσει κεκτημένα δικαιώματα είναι υποθετικό. Πράγματι, από τους πίνακες που προσκόμισε η προσφεύγουσα προκύπτει ότι το ποσοστό αξιοποίησης των χρονοθυρίδων από την παρεμβαίνουσα, ακόμη και αν ληφθούν υπόψη τόσο οι χρονοθυρίδες που επιστράφηκαν όσο και οι χρονοθυρίδες που δεν χρησιμοποιήθηκαν λόγω ακύρωσης πτήσεων, κυμαινόταν μεταξύ 76,4 % και 81 % κατά τη διάρκεια των έξι περιόδων IATA. Ωστόσο, υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι υπονομεύθηκαν οι σκοποί των τελικών δεσμεύσεων.

292 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η ερμηνεία που έγινε δεκτή στην προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με την οποία η έννοια της «προσήκουσας χρήσης» πρέπει να ερμηνευθεί ως έλλειψη «κατάχρησης», κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων, ενισχύεται από τον σκοπό των επίμαχων διατάξεων και από το πλαίσιο στο οποίο αυτές εντάσσονται.

Συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου

293 Από το σύνολο των ανωτέρω συνάγεται ότι η ερμηνεία που έγινε δεκτή από την Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με την οποία η έννοια της «προσήκουσας χρήσης» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 1.9 των τελικών δεσμεύσεων πρέπει να ερμηνευθεί ως αναφερόμενη στην έλλειψη «κατάχρησης» (misuse) κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των εν λόγω δεσμεύσεων, δεν ενέχει πλάνη και ενισχύεται τόσο από τη γραμματική και συστηματική ερμηνεία των επίμαχων διατάξεων όσο και από την ερμηνεία που λαμβάνει υπόψη το έντυπο RM καθώς και τον σκοπό των επίμαχων διατάξεων και το πλαίσιο στο οποίο αυτές εντάσσονται.

294 Στο μέτρο που η προσφεύγουσα δεν βάλλει κατά του συμπεράσματος που συνάγεται στις σκέψεις 77, 86 και 90 της προσβαλλόμενης απόφασης, σύμφωνα με το οποίο η χρήση των χρονοθυρίδων από την παρεμβαίνουσα δεν αποτελεί «κατάχρηση» κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη αναγνωρίζοντας κεκτημένα δικαιώματα στην παρεμβαίνουσα, οπότε η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

295 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που δεν εξετάστηκαν στο πλαίσιο της ανωτέρω ανάλυσης και που αντιτίθενται στις περιλαμβανόμενες στα σημεία 58 έως 65 της προσβαλλόμενης απόφασης αναπτύξεις της Επιτροπής, με τις οποίες η τελευταία αντικρούει την ερμηνεία που υποστηρίζει η προσφεύγουσα, στρέφονται κατά επάλληλων αιτιολογιών της προσβαλλόμενης απόφασης και είναι συνεπώς αλυσιτελή. Κατά συνέπεια, παρέλκει η εξέταση του βασίμου τους.

296 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

297 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος διαιρείται σε τέσσερα σκέλη, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία για την αναγνώριση κεκτημένων δικαιωμάτων. Συναφώς, προσάπτει στην Επιτροπή ότι παρέλειψε να αξιολογήσει την αποδοτικότητα των παρεχόμενων από την παρεμβαίνουσα υπηρεσιών σε σχέση με την αξία των χρονοθυρίδων που διατέθηκαν (πρώτο σκέλος), τις συνέπειες του γεγονότος ότι η παρεμβαίνουσα δεν ζήτησε τη σύναψη ειδικής συμφωνίας επιμερισμού ποσοστών (δεύτερο σκέλος), τον βαθμό στον οποίο η παρεμβαίνουσα δεν χρησιμοποίησε τις χρονοθυρίδες υπό το πρίσμα άλλων υποθέσεων στην Ένωση που αφορούν δεσμεύσεις που ανέλαβαν αεροπορικές εταιρίες (τρίτο σκέλος) και τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας που απέδειξε η προσφεύγουσα (τέταρτο σκέλος).

298 Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι αλυσιτελής.

299 Συναφώς, επισημαίνεται ότι από το σημείο 148 του δικογράφου της προσφυγής προκύπτει ότι η προσφεύγουσα «προβάλλει τον λόγο αυτό συμπληρωματικά ή/και επικουρικά προς στήριξη της ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, ιδίως αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι είναι απαραίτητο να ληφθεί υπόψη η ειδικότερη συμπεριφορά της [παρεμβαίνουσας] προκειμένου να εκτιμηθεί η “προσήκουσα χρήση”, συμπεριλαμβανομένων των προϋποθέσεων που η [τελευταία] πρέπει να πληροί ώστε η Επιτροπή να της αναγνωρίσει κεκτημένα δικαιώματα».

300 Επιπλέον, από το σημείο 7 του υπομνήματος απαντήσεως προκύπτει ότι η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ρητώς ότι η παρεμβαίνουσα δεν προέβη σε «κατάχρηση» ως προς τη χρήση των χρονοθυρίδων κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων και «επιβεβαιώνει ότι η προσφυγή της πρέπει να απορριφθεί στην περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η Επιτροπή ορθά θεώρησε ότι η μόνη εξέταση που ήταν απαραίτητη για την έγκριση των κεκτημένων δικαιωμάτων συνίστατο στην εξακρίβωση του αν [η παρεμβαίνουσα] δεν [προέβη] σε “κατάχρηση” κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των [τελικών] δεσμεύσεων».

301 Συνεπώς, στο μέτρο που, σύμφωνα με την ανάλυση στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η έννοια της «προσήκουσας χρήσης» πρέπει να ερμηνευθεί ως αναφερόμενη στην έλλειψη «κατάχρησης», κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων, παρέλκει η εξέταση του βασίμου των στοιχείων που προβάλλονται προς στήριξη του δεύτερου λόγου ακυρώσεως.

302 Εξάλλου, η αξιολόγηση των διάφορων στοιχείων που προβάλλει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, δηλαδή της αποδοτικότητας των παρεχόμενων από την παρεμβαίνουσα υπηρεσιών σε σχέση με την αξία των χρονοθυρίδων που διατέθηκαν, της σημασίας του γεγονότος ότι η παρεμβαίνουσα δεν ζήτησε τη σύναψη ειδικής συμφωνίας επιμερισμού ποσοστών, του βαθμού στον οποίο η παρεμβαίνουσα δεν χρησιμοποίησε τις χρονοθυρίδες υπό το πρίσμα άλλων υποθέσεων στην Ένωση που αφορούν δεσμεύσεις που

ανέλαβαν αεροπορικές εταιρίες και, τέλος, της βελτίωσης της αποτελεσματικότητας που απέδειξε η προσφεύγουσα, δεν ασκεί επιρροή για την αξιολόγηση της ύπαρξης «κατάχρησης» κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων.

303 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου αιτήματος της προσφεύγουσας

304 Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να λάβει «οποιαδήποτε άλλη απόφαση κρίνει πρόσφορη υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης».

305 Επίσης, η προσφεύγουσα ζητεί να κληθεί η Επιτροπή να προσκομίσει πλείονα έγγραφα.

306 Ακολούθως, η προσφεύγουσα απέσυρε εν μέρει το αίτημά της για προσκόμιση εγγράφων, εμμένοντας όμως στο αίτημα αυτό σχετικά με την επίσημη προσφορά της παρεμβαίνουσας της 9ης Οκτωβρίου 2014 όσον αφορά τις χρονοθυρίδες που παρέχονται στο πλαίσιο διορθωτικών μέτρων, την έκθεση του εντολοδόχου της 23ης Οκτωβρίου 2014 η οποία αξιολογούσε την επίσημη προσφορά της παρεμβαίνουσας σχετικά με τις χρονοθυρίδες που παρέχονται στο πλαίσιο διορθωτικών μέτρων, το εμπιστευτικό κείμενο της απόφασης κατανομής χρονοθυρίδων και τα εμπιστευτικά κείμενα των εκθέσεων συμμόρφωσης που συντάσσονταν στο τέλος της περιόδου από τον εντολοδόχο, για τις έξι περιόδους που αντιστοιχούν στην περίοδο χρήσης, συμπεριλαμβανομένης της έκθεσης του εντολοδόχου για τα κεκτημένα δικαιώματα.

307 Η παρεμβαίνουσα προσκόμισε, με το υπόμνημα παρεμβάσεως, το επιχειρηματικό σχέδιο που ενσωματώθηκε στην προσφορά της. Στο μέτρο που η προσφεύγουσα, στις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος αυτού, δεν επαναλαμβάνει το αίτημα προσκόμισης του συνόλου της προσφοράς, αλλά διαπιστώνει ότι η παρεμβαίνουσα «προσκόμισε την προσφορά και το επιχειρηματικό σχέδιο», πρέπει να κριθεί ότι η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από το αίτημα της προσκόμισης της προσφοράς της παρεμβαίνουσας.

308 Με μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από την Επιτροπή να προσκομίσει τα υπόλοιπα έγγραφα που ζήτησε η προσφεύγουσα με εξαίρεση τα «εμπιστευτικά κείμενα των εκθέσεων συμμόρφωσης που συντάσσονταν στο τέλος της περιόδου από τον εντολοδόχο, για τις έξι περιόδους που αντιστοιχούν στην περίοδο χρήσης».

309 Πράγματι, όσον αφορά τα τελευταία αυτά έγγραφα, πρέπει να υπομνησθεί ότι εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει τον πρόσφορο χαρακτήρα των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας και διεξαγωγής των αποδείξεων (πρβλ. απόφαση της 9ης Μαρτίου 2015, Deutsche Börse κατά Επιτροπής, T-175/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:148, σκέψη 417 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

310 Ωστόσο, στο μέτρο που από την ανωτέρω ανάλυση προκύπτει ότι, για τους σκοπούς της αναγνώρισης κεκτημένων δικαιωμάτων πρέπει να αξιολογηθεί μήπως η αξιοποίηση των χρονοθυρίδων από την προσφεύγουσα αποτελεί «κατάχρηση» κατά την έννοια της ρήτρας 1.13 των τελικών δεσμεύσεων και δεν αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων ότι τούτο δεν ισχύει εν προκειμένω, η προσκόμιση των «εκθέσεων συμμόρφωσης που συντάσσονταν στο τέλος της περιόδου από τον εντολοδόχο» δεν είναι λυσιτελής για την επίλυση της διαφοράς.

311 Συνεπώς, στο μέτρο που το τρίτο αίτημα αφορά τα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας που διατάσσονται από το Γενικό Δικαστήριο, πρέπει να απορριφθεί.

312 Αν αντιθέτως το τρίτο αίτημα ερμηνευθεί ως αίτημα με το οποίο ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να απευθύνει διαταγές στην Επιτροπή, πρέπει να κριθεί απαράδεκτο. Συναφώς, επισημαίνεται ότι, κατά πάγια νομολογία, ο δικαστής της Ένωσης δεν μπορεί να απευθύνει διαταγές στα θεσμικά όργανα της Ένωσης ή να τα υποκαθιστά στο πλαίσιο της ασκήσεως του ελέγχου νομιμότητας. Απόκειται στο οικείο θεσμικό όργανο, δυνάμει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση απόφασης η οποία έχει εκδοθεί στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως (βλ. απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2017, Icap κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-180/15, EU:T:2017:795, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

313 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

314 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

315 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η παρεμβαίνουσα δεν προέβαλε αίτημα για τα δικαστικά έξοδα, η προσφεύγουσα πρέπει να φέρει, εκτός από τα δικά της δικαστικά έξοδα, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, ενώ η παρεμβαίνουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την American Airlines, Inc. πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3) Η Delta Air Lines, Inc. φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Kanninen Jaeger Półtorak

Porchia Stancu

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Δεκεμβρίου 2020.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 2

Απόφαση έγκρισης της συγχώνευσης και δεσμεύσεις 2

Τελικές δεσμεύσεις 7

Προσβαλλόμενη απόφαση 11

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 14

Σκεπτικό 15

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως 15

Επί της γραμματικής ερμηνείας των επίμαχων διατάξεων 16

Επί των αρχών για την ερμηνεία της φράσης «σύμφωνα με την προσφορά» 18

Επί της ερμηνείας των επίμαχων διατάξεων υπό το πρίσμα των πληροφοριών του εντύπου RM 20

Επί της συστηματικής ερμηνείας των επίμαχων διατάξεων 29

Επί της ερμηνείας των επίμαχων διατάξεων λαμβανομένου υπόψη του σκοπού τους και του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται 35

Συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου 40

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως 41

Επί του τρίτου αιτήματος της προσφεύγουσας 42

Επί των δικαστικών εξόδων 43